

RK Arcont Radgona

bilten ob 60-letnici kluba | 1959 - 2019

KAZALO:

1	Nagovori	3
2	Kronologija radgonskega rokometu	6
3	Spomini igralcev, trenerjev...	12
4	Zanimivi dogodki v sliki in besedi	32
5	Velik poudarek dajemo delu z mladimi	40
6	Memorial Mateja Klopčiča	45
7	Naj 7	48
8	Pisali so o nas	51
9	Zahvala sponzorjem in donatorjem	56

1 NAGOVORI

Sašo Rauter, predsednik RK Arcont Radgona

Letošnje leto je za radgonski roketmet posebno leto, saj praznujemo častitljivi jubilej - 60 let delovanja. To je doba, ob kateri nas upravičeno obdajajo občutki pozitivizma in neizmerne ponosa. Ko se pogovarjam z začetniki radgonskega roketmeta, mi povedo, da je to obdobje minilo zelo hitro, prehitro...

V šestih desetletjih je na in ob igrišču bilo udeleženih veliko ljubiteljev roketmeta, ki so s svojim trudom, zavzetostjo in ljubeznijo do te športne panoge poskrbeli, da lahko klub še danes deluje nemoteno.

Mi smo dokaz, če je neka športna pot pravilno načrtovana in se držimo tistih vrednot, ki so jedro naše notranje organiziranosti, je doseganje ciljev veliko lažje dosegati pri vsakodnevnih aktivnostih.

Temeljno poslanstvo našega kluba RK Arcont Radgona je, da mladim omogočimo dostojne pogoje treniranja in igranja ter združevanje ljudi, med katerimi se spletajo prijateljske vezi, s katerimi lažje premagujemo ovire do uspeha. Filozofija kluba je, da je uspeh pomemben, ampak še bolj pomembni so odnosi, na katerih gojimo načrtovano vizijo. Največja želja vseh nas ljubiteljev roketmeta, ki smo kakorkoli povezani z RK Arcont Radgona je, da bi bila v bližnji prihodnosti zgrajena dvorana v Gornji Radgoni, s katero bi še izboljšali kvaliteto in pogoje dela v klubu.

Voditi klub, ki ima tako neprecenljivo zapuščino in globoko verjamem tudi prihodnost, je velika čast, s tem pa tudi obveza, da bomo še naprej v našem prostoru imeli ugled in se bo o nas širil dober glas.

Iz srca se zahvaljujem vsem dosedanjim akterjem te uspešne zgodbe, ki so na kakršen koli način pripomogli k temu, da lahko v letu 2019 slavimo jubilej 60 let. Naj nas tudi v prihodnje združujejo skupni trenutki, s katerimi bomo pustili svoj pečat na tej nepozabni roketmetni poti...

Stanko Rojko, župan občine Gornja Radgona

Naj na začetku vsem sedanjim, nekdanjim, morebiti tudi že preminulim, članom Rokometnega kluba Arcont Radgona ob visokem jubileju, izrečem iskrene čestitke.

Iskrene čestitke za 60 let neutrudnega dela na področju športa v naši občini in tudi preko občinskih meja. Posebej izrekam zahvalo za vse prebite ure, dneve, tedne in letana in ob športnih igriščih, ko ste in upam, da boste tudi v bodoče, vsi ljubitelji rokometu in športa nasploh, prispevali k temu, da se v severovzhodnem delu Slovenije igra kvaliteten rokomet, da naši mladi igralci lahko najdejo perspektivo tudi v domačem klubu, doma ob svojem ognjišču.

Ob tem ne gre spregledati dejstva, da je aktivno športno življenje največkrat pogoj za uspešne ljudi na več področjih ne le športnih. Športna samozavest se skoraj zagotovo odraža tudi na samozavesti pri sprejemanju pomembnih življenjskih odločitev, naj bo to poslovno ali zasebno. Opoj športa je bistveno bolj sladek kot opoj alkohola ali drog. Opoj prijateljstva, ki se je v letih športnega udejstvovanja oblikoval v rokometnem klubu v Gornji Radgoni, pa je nekaj, kar imajo samo tisti, ki so bili blizu. Gojenje športnega duha, generacijo za generacijo, gojenje medsebojnih prijateljskih odnosov, ki so pogosto prerasli v še tesnejše stike... vse skupaj prispeva h graditvi uspešnih osebnosti, ki potem na različnih področjih prispevajo in so prispevali k temu, da je naša lokalna skupnost uspešnejša od podobnih lokalnih skupnosti v naši državi.

Športni duh, ki na eni strani prinaša rivalstvo, po drugi strani pa fair-play in občutke zadovoljstva, je pripomogel tudi k prepoznavnosti radgonskega rokometu na državnem in celo na mednarodnem nivoju.

Izjemni uspehi rokometnega kluba na športnem področju, družabnem področju in nasploh gojenju športne kulture in športnega duha, so zaveze za sedanje in bodoče radgonske rokometnišice in rokometniše, da se spleča hoditi po začrtani poti. Lokalna skupnost bo taka prizadevanja v najboljši možni meri podpirala tudi v bodoče, tudi tako, da bo vzpostavila potrebne pogoje, in to upam zelo kmalu, z novo večnamensko športno dvorano. Želim si, vem in upam, da bo rokometni duh in sploh rokometni šport pognal korenine v Gornji Radgoni še bolj globoko, in da bodo nove generacije radgonskih športnikov v ponos vsem tistim, ki so že leta in leta nesebično garali za obstoj športa v naši občini.

Ob izreku zahval in čestitk za prehojenih 60 let se z velikim optimizmom zaziram v prihodnost, vedoč, da preplet novih in starih generacij zagotavlja radgonskemu rokometnemu športu svetlo prihodnost.

Drage športnice, in športniki... želim vam, da bi vsaka žoga, ki bo šla iz vaših rok, zadela cilj.

Branko Kurbus, predsednik uprave Arcont d.d.

Arcont je podjetje, katero je leta 1990 nastalo iz nekdanje Avtoradgone, ki se je domačinom tako vtisnila v spomin, da njeno ime še danes uporabljajo za nas. Radgončani in bližnja okolica veste, da delamo bivalne kontejnerje, v ostali Sloveniji pa nas poznajo predvsem po stavbnem pohištvu, oknih.

Smo največji evropski proizvajalec bivalnih kontejnerjev, saj jih dnevno naredimo 70 kosov in predstavljamo del uspešnega avstrijskega koncerna Walter Group, iz Dunaja. A kljub tuji lasti ostajamo domače podjetje, sploh kar se tiče podpore lokalnim društev in okolju.

Za podporo rokometu se je na nas pred dvajsetimi leti obrnil Brane Klun. Naša filozofija je, da podpiramo v širši okolici dejavnosti kulture, gasilcev in športa ter pomagamo v humanitarnih akcijah pomoči potrebnim.

Vsako leto se z vami veselimo vaših uspehov. Še posebej pa nas veseli, da uspete k treniranju rokometu pritegniti toliko mladih in jim tudi na tak način priučite zdrav tekmovalni duh, vztrajnost, disciplino, timsko delo in pripadnost. Vodenje skupin ljudi je zahtevna naloga tako v podjetju kot v športu in prepričan sem, da športno udejstvovanje mladim prinese kompetence in samozavest, ki jim bo dobro služila tudi kasneje. Zato vam ob tem izrekam vse pohvale. V Arcontu smo ponosni, da smo lahko kot sponzor del te zgodbe.

Ob vaši 60-letnici vam želim prijetno praznovanje tega častitljivega jubileja in še nadaljnjo energijo za delo z mladimi.

2 KRONOLOGIJA RADGONSKEGA ROKOMETA

1956

Začetki rokometna v Gornji Radgoni segajo v leto 1956, ko je v radgonski šoli Franc Strgar pričel uvajati v šolsko telesno vzgojo tudi rokomet. Že leta 1958 je šolska ekipa sodelovala na 1. pomurskem prvenstvu pionirjev in pionirk. Njegova zasluga je bila, da se je pri šoli zgradilo prvo igrišče v velikosti 16 x 38 m. Kasneje je vrsto let uspešno vodil šolske ekipe na tekmovanjih v občini in regiji. K razvoju rokometne igre je veliko pripomogla tudi njegova sodelavka Irena Pevec. Pomagala je pri izgradnji še drugega športnega igrišča. Vrsto let je vodila šolska tekmovanja in bila kot mentor ŠSD Mejnik, organizator mnogih občinskih tekmovanj.

1959

Leta 1959 je prišel na svoje novo delovno mesto vodnik JLA Boris Zupan. Boris je bil velik ljubitelj in poznavalec rokometne igre. Še isto leto je organiziral občinsko rokometno ligo v Gornji Radgoni, v kateri prvič zasledimo rokometno ekipo društva Partizan. Iz arhiva, kjer hranimo prve zapisnike tega tekmovanja, lahko prepisemo postavbo takratne ekipe Partizan: Franc Banfi, Mirko Banfi, Tonček Strajnsak, Škrobar, Alojz Gorjak, Herbert Vinkovič, Tehnik, Bertalanič.

1966

Rokometna ekipa Partizan je od leta 1959, tri leta tekmovala v občinski ligi, kjer so nastopale naslednje ekipe: Lesninar, Obrtnik, JLA, OŠ Gornja Radgona, TVD Partizan Gornja Radgona. V letu 1961 je štela občinska liga že 7 ekip. Zmagovalec je bila ekipa Avtoremonta. Nove ekipe so bile še: Boračeva, Črešnjevci in OŠ Kapela. V tekmovalni sezoni 1962/63 nastopa ekipa Radgone na prvenstvu Pomurja. Leta 1965 zgradijo pri TVD Partizan Gornja Radgona novo asfaltno igrišče. To je pomenilo veliko vzpodbudo radgonskim rokometšem. V tem času se že pojavijo imena, kasneje zelo uveljavljenih igralcev radgonskega rokometna. To sta brata Klun - Brane in Janko, Zvonko Klemenčič, Ivo Štraki, Jože Kuzmič, Jože Topolovec in mnogi drugi. Ekipa v sezoni 1966/67 osvoji 1.mesto v Pomurski rokometni ligi in se tako uvrsti v višjo ligo, to je Štajersko rokometno cono. Sekcija ima že tri ekipe. Poleg članske ekipe, ki je nastopala v Štajerski cono, nastopa B ekipa v Pomurski ligi, ustanovi pa se tudi ženska ekipa.

1967

V sezoni 1967/68 prvič nastopa ženska ekipa Radgone v Pomurski ligi. Med šestimi ekipami je osvojila tretje mesto. **V ekipi so nastopale:** Anka Klopčič, Marija Dolamič, Gordana Milušič, Borka Kočič, Anka Lah, Ruža Gomboc, Darja Rižner, Vlasta Coklin, Milica Topolovec, Nada Štelcer, Marta Jančar, Zvonka Slana, Štefka Turkl, Dana Neuvirt, Mila Novak, Milica Mulec, Milena Gorenčič, Ida Rauter in Vika Kuzmič. Največje uspehe je ženska ekipa dosegala v sezonah 1977/78, 78/79, 82/83 in 83/84, ko je nastopala v prvi slovenski ligi.

1970

Stroški tekmovanja članske ekipe v štajerski coni so postali takšni, da so "pojedli" skoraj vso dotacijo društva. Kljub skromni opremi, lastnim prevozom brez plačane kilometrine, pa entuziazem rokometišev ne upade. Vodstvo društva zaprosi tedaj dva najmočnejša kolektiva v občini za sodelovanje. To sta bila Elrad in Avtoremont. Oba kolektiva sta prevzela realizacijo prevozov na tekmovanja. Vodstvo pa je iskalo finančna sredstva tudi v drugih delovnih kolektivih. Ekipa je igrala vse boljše in v sezoni 1970/71 osvojila naslov prvaka štajerske cone ter se uvrstila v Republiško ligo. To pa pomeni ponoven izziv za vodstvo kluba. Ekipa je izvedla prve skupne priprave v Negovi pod vodstvom trenerja Braneta Kluna, študenta VŠTK. Priprave so bile zelo uspešne in bodo ostale v spominu za vedno. Bivanje v lovski koči, treningi ob jezeru in pri šoli, treningi v bližnjem gozdu, še in še bi lahko naštevali. Imeli smo izreden kolektiv in zelo uspešno vodstvo. Uspešne priprave so se odrazile tudi na rezultatih v jesenskem delu tekmovanja, v republiški ligi. Ekipa je zaključila jesenski del na odličnem 4. mestu. Takrat je bila ekipa zelo homogena. Odlika ekipe je bil - kolektiv! Mnoge ekipe so nas podcenjevale, vendar je naš kolektivni duh premagoval tudi mnogo močnejše nasprotnike. Žal je prišlo v zimskem obdobju do padca forme ekipe. To pa predvsem zaradi odhoda nekaterih igralcev na študij v Ljubljano (brata Klun, Zvonko Klemenčič). Treningi brez treh ključnih igralcev so se odrazili na igri. Ekipa si je v spomladanskem delu le s težavo zagotovila obstanek v ligi.

Sezona 1972/73

Stojijo: Boris Pučko, Franc Fajfar, Brane Klun, Tone Pevec, Jože Kuzmič, Jože Topolovec
Čepijo: Janko Klun, Ivo Roškar, Marjan Kovačič, Zvonko Klemenčič, Milan Podhostnik

Igralci, ki so nastopali za ekipo Radgone v tej sezoni, so bili: Matej Klopčič, Ivo Roškar (vratarja), Brane in Janko Klun, Zvonko Klemenčič, Boris Pučko, Marjan Neuvirt, Slavko Dokl, Franc Fajfar, Andrej Fišinger, Jože Kuzmič, Stanko Štefanec, Marjan Mulec, Tomaž in Andrej Frangež, Mirko Njivar, Milan Podhostnik, Franci in Marjan Klopčič, Hinko Hladen, Vito Ravnikar, Milan Klemenčič, Boško Rauter, Miha Strah in Štefan Fartek.

Naslednji dve sezoni v republiški ligi pomenita le borbo za obstanek v ligi. V tem času so prišli igralci odhajati na služenje vojaškega roka (brata Klun, Klemenčič, Klopčič, Topolovec...). To pa se je poznalo na igri ekipe. Posledica tega je bil izpad iz republiške lige, kar pa ekipe ni demoraliziralo. V ekipo se je vključilo več mlajših igralcev in v naslednji sezoni si je ekipa zopet priborila nastopanje v republiški ligi, vendar le za eno sezono.

1984

Od sezone 1984/85 je ekipa redno nastopala v drugi republiški ligi. Počasi so prišle prihajati nove, mlajše generacije radgonskih rokometashev. Prišlo je tudi do sprememb v tekmovalnem sistemu. Ob osamosvojitvi Slovenije se je tekmovalni sistem menjal. Ekipe, ki so prej igrale v jugoslovanski 1. in 2. ligi so formirale dokaj močno enotno slovensko ligo. Naša ekipa je nastopala v 2. državni ligi.

To je generacija, v kateri so igrali: Zvone Benko, Bojan Srt, Dani Cajnkar, Drago Grah, Peter Merčnik, Aleš Miljevič, Srečko Jurkovič, Davorin Holc, Janko Geder, Robi Žalodec, Srečko Ambruš, Matjaž Perša, Peter Trbuc, Sašo Fišinger, Darko Felkar, Zvonko Strah, Damjan Javernik, Marjan Horvat, Mile Mijačinovič in Nebojša Praljak.

Sezona 1988/89

Stojijo: Brane Klun – trener, Aleš Miljevič, Darko Škrobar, Drago Grah, Tomaž Benko, Sašo Husar, Janko Geder, Bojan Srt, Ivo Štrakl – tehnični vodja, Zvone Benko – pomočnik trenerja
Čepijo: Goran Perkič, Boris Mauko, Davorin Holc, Darko Felkar, Matjaž Perša, Matjaž Husar, Peter Merčnik, Dani Cajnkar

1993

V sezoni 1993/94 je članska ekipa Radgone izpadla iz 2. državne lige - vzhod. To je bil trenutek, ko smo se morali odločiti, kako nadaljevati. V generaciji, ki je izpadla, je bila večina igralcev starih nad 30 let. Odločili smo se, da bo v III. državni ligi nastopala ekipa, ki jo tvorijo igralci kadetske ekipe in nekaj mlajših članov ekipe, ki je izpadla. Uspeli smo ustvariti zelo homogeno ekipo, ki je v prvem tekmovalnem ciklusu dosegla nekaj zmag in dokazala, da je bila odločitev pravilna. **Jedro generacije so bili:** Peter Trbuc, Damjan Javernik, Roman Bratkovič, Dejan Ravš, Simon Vučak, Zvonko Strah, Mitja Smolko, Niko Klun, Luka Klun, Marko Pintarič, Darko Bolčina, Janez Fartek, Gorazd Šic, Rado Leskovar, Jožek Kocuvan, Boštjan Žinkovič, Darko Zorko, Gabrijel Kepe, Simon Vajngerl, Mitja Hojs, Boštjan Roškar...

V tem času je na OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici naš igralec Peter Trbuc kot trener začel vzgajati novi rod mladih rokometišev. Žal pa smo istočasno nekoliko manj uspešno delali na radgonski OŠ. Tako so igralci iz Sv. Jurija ob Ščavnici predstavljali vedno večji del mlajših selekcij našega kluba ter kasneje tudi članske ekipe.

1998

14.10.1998 sta predsednik kluba, Zvone Benko in predsednik uprave podjetja Arcont d.d., Branko Kurbus podpisala sponzorsko pogodbo. Klub je k svojemu imenu dodal ime glavnega sponzorja in se od takrat imenuje RK Arcont Radgona.

1999

V okviru praznovanja 40-letnice kluba smo, ob občinskem prazniku občine Gornja Radgona, pripravili rokometni turnir, na katerem so sodelovale članske ekipe RK Velika Nedelja, RK Pyramidia Moškanjci, RK Pomurka Bakovci in RK Arcont Radgona.

Praznovanje se je nadaljevalo z ekshibicijskima teknama RK Arcont Radgona : RK Celje Pivovarna Laško - mladi in RK Celje Pivovarna Laško : SC Pick Szeged (Madžarska). Višek je sledil konec oktobra, ko je najprej potekal XIII. Memorial Mateja Klopčiča, nato pa še svečana prireditev ob 40-letnici kluba. Na Memorialu Mateja Klopčiča so sodelovale veteranske ekipe Branik 66, Pomurje in Radgona I ter Radgona II.

Po koncu turnirja je bila še isti dan v gasilskem domu v Gornji Radgoni svečana proslava s podelitvijo priznanj in plaket. Ob 40-letnici kluba sta naziv častni član RK Arcont Radgona prejela Tone Pevec in Boris Zupan.

2000

Ob začetku novega tisočletja, ko so v Prekmurju propadli vsi nekdanji rokometni klubi, je kar nekaj igralcev, ki so ostali brez klubov, prišlo v Gornjo Radgono. Iz Murske Sobote je prišel tudi trener Jožef Benko. **Ustvarila se je kakovostna ekipa, v kateri so nastopali:** Niko Klun, Luka Klun, Marko Pintarič, Janez Fartek, Boštjan Žinkovič, Darko Zorko, David Petraš, Goran Đukič, Tomaž Merica, Aleš Kolmanko, Dušan Kolmanko, Darko Buzeti, Borut Vereš, Aleš Vereš, Kristijan Bogdanovič, Ernest Pučko...

Dobre igre so v športno dvorano OŠ Apače začele privabljati številne navijače, ki so na tekmah pripravili odlično vzdušje. Vrhunec je ta generacija doživela v sezoni 2002/03, ko sta nam do napredovanja v 1.b državno ligo zmanjkali vsega dve točki. Po tej sezoni so klub zapustili trener ter nekateri igralci iz Prekmurja. Dobre igre članske ekipe so pomenile tudi večje zanimanje mladih za roket. Ob sedaj že nekajletnem dobrem delu na OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici smo ponovno resneje pristopili k delu z mlajšimi na OŠ Gornja Radgona, medtem ko poskusi na OŠ Apače in OŠ Radenci niso prinesli zelenega učinka.

2009

V letu 2009 smo obeležili 50 let igranja rokometu v Gornji Radgoni. V počastitev tega visokega jubileja smo v RK Arcont Radgona pripravili številne prireditve. V juniju smo prvič organizirali »Dan radgonskega rokometu«. To je bil dan namenjen druženju vseh generacij radgonskih rokometišev. V športni dvorani OŠ Apače so se med seboj pomerili igralci različnih starosti. Začeli so najmlajši igralci mini rokometu, zaključili pa veterani. Ves čas je pred dvorano potekalo družabno srečanje, kjer so se obujali spomini na dogodke preteklih 50 let.

Vrhunec proslavljanja je bila svečana prireditev, ki je septembra potekala v OŠ Gornja Radgona. Obujali smo spomine na preteklost in izražali želje za prihodnost. Ta dan je bila priložnost, da smo se zahvalili vsem, ki so kakorkoli pomagali pri razvoju rokometu v Gornji Radgoni. Na prireditvi so se predstavili igralci prve generacije našega kluba, ki so roket igrali v letu 1959! Ob 50-letnici kluba je naziv častni član RK Arcont Radgona prejel Brane Klun.

Slovesnosti smo zaključili s tradicionalnim XXII. Memorialom Mateja Klopčiča. Na turnirju so nastopile članske ekipe RK Cerklje iz Cerkelj na Gorenjskem, RK Pomurje iz Murske Sobotne in RK Arcont Radgona. V posebni tekmi sta se pomerili veteranski ekipi Radgone in Kroga.

2010

Vedno večji poudarek dajemo delu z mlajšimi selekcijami. Zavedamo se, da je delo z mladimi pogoj za uspešno nastopanje kluba v članski konkurenci. Kvalitetno delo z mladimi se kaže v tem, da se za naše igralce zanimajo tudi drugi klubi. Od sezone 2014/15 naprej tako naš nekdanji igralec Jure Kocbek uspešno igra v 1. državni ligi za ekipo RK Jeruzalem Ormož. Tri sezone je bil v Ormožu njegov soigralec še en naš nekdanji igralec Igor Petrovič. Jure Kocbek je bil ob tem tudi državni reprezentant v kadetski in mladinski reprezentanci ter je leta 2015, s slovensko rokometno reprezentanco, na svetovnem prvenstvu do 19 let osvojil srebrno medaljo.

V zadnjih letih se žal srečujemo s problemom predčasnih zaključkov karier igralcev. Igralci, ki so v mlajših kategorijah nakazali, da se bodo razvili v odlične rokometaše, iz različnih razlogov vse prehitro končujejo svojo športno pot. Nekateri so v to prisiljeni zaradi poškodb, drugi se odločijo za študij v Ljubljani ali tujini, nekateri pa preprosto izgubijo voljo do treniranja.

Jedro ekipe v zadnjem desetletju so sestavljali: Darko Zorko, Boštjan Žinkovič, David Petraš, Aljaž Žunič, Matevž Žunič, Jure Kocbek, Denis Kunčič, Martin Šijanec, David Ketiš, Bratkovič Blaž, Matej Ivanek, Tilen Prosenjak, Gregor Štefanec, Niko Valpatič...

2019

V letu 2019 RK Arcont Radgona praznuje 60-letnico. Visok jubilej smo obeležili z različnimi dogodki. V juniju smo organizirali 32. Memorial Mateja Klopčiča – Dan radgonskega rokometu. V športni dvorani v Radencih so se na igrišču predstavile vse naše selekcije od cici in mini rokometašev do veteranov in staršev. Osrednja tekma dneva je bila med veterani Arcont Radgone in Pomurja.

Septembra je bila v OŠ Gornja Radgona svečana prireditev s podelitvijo priznanj in plaket.

V sezoni 2018/19 so ekipo sestavljali: Blaž Bratkovič, Marko Cotič, Denis Gorjup, Mihael Kolbl, Marko Kous, Nino Perša, Tine Podlunšek, Matej Rojht, Boštjan Šijanec, Gašper Šijanec, Gregor Štefanec, Adam Vrbnjak, Adrian Plohl, Aljaž Breznik, Julian Kocan, Jan Benko, David Ketiš, Luka Šadl.

Ob 60-letnici kluba zremo tudi v prihodnost. Verjamemo, da se bo rokomet v RK Arcont Radgona igral še vrsto let. Vsi skupaj pa si predvsem želimo, da se po večletnem gostovanju v športnih dvoranah v Radencih in Apačah ponovno vrnemo v Gornjo Radgono, kjer upamo, da bo končno zgrajena sodobna športna dvorana.

3 SPOMINI IGRALCEV, TRENERJEV...

Brane Klun (letnik 1947)

Igralec, trener, tajnik, častni član RK Arcont Radgona

Ko se ozrem nazaj na preteklo obdobje radgonskega rokometu, si mnogokrat postavim vprašanje: ali smo naredili dovolj za ta šport v naši občini. Ugotovitev je: SMO!

Prvo uradno tekmo za ekipo Partizan sem odigral že leta 1961, ko sem bil še učenec 8. razreda osnovne šole. Takrat smo tekme igrali na lešu. Kasneje smo v Radgoni dobili prvo asfaltno igrišče za TVD Partizanom. V tistem času je bil rokomet v Pomurju v razcvetu. Bilo je čez 30 klubov v moški in ženski konkurenci. Kasneje, ko se je rokomet preselil v športne dvorane, pa so pričeli klubi usihati. Ostala sta le še RK Pomurje in RK Arcont Radgona. Večkrat smo dobili ponudbo od vodstva RK Pomurje o združitvi. V našem klubu smo o tem veliko razmišljali in se vedno pravilno odločili. Ostali smo naš radgonski klub.

Posebej mi je ostalo v spominu obdobje, ko smo igrali v 1. republiški ligi. Nepozabna so bila potovanja na tekme. Na večino tekem smo vozili s svojimi vozili. Tone Pevec – oča, ki je imel VW hrošča, Ivo Roškar je imel NSU princa in jaz, ki sem imel fičota. Potovali smo po celotni Sloveniji. Naša generacija se ponaša s tem, da je vztrajala v klubu najdaljši čas. Po končanih tekmovanjih v rednem tekmovalnem ciklusu smo se družili še na raznih rokometnih turnirjih veteranov. Ostajajo nepozabni spomini na turnirje v Mariboru – Majolka, turnir veteranov v Celju, Krogu... Posebej pa so nas družila srečanja na memorialu Mateja Klopčiča, ki smo ga sami organizirali. Na teh turnirjih so najdalj časa vztrajali Milan Kozar, Franc Fajfar, Ivan Roškar, Tomaž Frangež, Marjan Mulec in Brane Klun.

Sezona 1971/72, Brane Klun stoji tretji z leve

Stojijo: Ivo Štrakl, Jože Topolovec, Brane Klun, Zvonko Klemenčič, Franc Fajfar
Čepijo: Jože Kuzmič, Mirko Njivar, Marjan Kovačič, Janko Klun, Andrej Frangež

Po končani karieri sem delal kot trener pionirjev, članov in članic. Kasneje pa sem se posvetil organizacijskim poslom v klubu. Po prehitri smrti našega najboljšega vratarja Mateja Klopčiča smo na moj predlog pričeli z organizacijo veteranskih turnirjev - Memorial Mateja Klopčiča. Bil sem glavni organizator memoriala in dolgoletni vodja ekipe veteranov radgonskega rokometu.

Posebej sem ponosen, da sva se s predsednikom uprave Arcont d.d., g. Brankom Kurbusom, pred dvajsetimi leti dogovorila o sodelovanju. Takrat je naš klub prevzel naziv RK Arcont Radgona.

Zadnja leta sem član predsedstva, ki ga uspešno vodi Sašo Rauter in občasno pomagam pri organizaciji tekem kot časomerilec. Ponosen sem na oba sina (Niko, Luka), ki sta bila odlična rokometišta. Posebej pa sem ponosen, da je Niko uspešen trener, in da je prevzel organizacijsko vodenje kluba. Rad si ogledam tekme mlajših selekcij, kjer že igrata moja vnukinja Pia in vnuk Anže. Torej, tradicija rokometu se v naši družini nadaljuje.

Ob tem jubileju pa veselo gledam v prihodnost našega rokometu. Pripravlja se izgradnja večnamenske športne dvorane pri Osnovni šoli v Gornji Radgoni. S to pridobitvijo bomo v naši občini pridobili ustrezne pokrite prostore tako za roket kot tudi za ostale športne panoge. To pa nam bo zagotovilo več mladih rokometištev v vseh selekcijah, obenem pa bomo imeli na domačih tekmah tudi mnogo več navijačev.

Zvone Benko (letnik 1961)

Igralec, trener, predsednik RK Arcont Radgona, igralec RK Polet

Moja zgodba o rokometu je najbrž podobna mnogim drugim igralcem. Rokomet nam je bil tako rekoč za tisti čas edina izbira kot športna panoga, ki je s prepoznavnostjo, uspehom delovala v mestu Gornja Radgona in bila prepoznavna v pomurskem, štajerskem in slovenskem prostoru. Šlo je za tradicijo v Gornji Radgoni, v katero je tako ali drugače bilo povezanih veliko družin, posameznikov in delovnih organizacij.

Nedelja dopoldan je bila rezervirana za ogled tekme. Tekme so se igrale po koncu maše. Včasih je duhovnik tudi skrajšal mašo, da so ljudje lahko prišli pravi čas na tekmo. Sledili smo zgledu takratnim igralcem, iskali vsak svojega vzornika in sanjali, da bomo nekoč tudi sami tako igrali.

Sezona 1989/90, Zvone Benko stoji prvi z desne

Stojijo: Matjaž Husar, Goran Perkič, Davorin Holc, Peter Merčnik, Matjaž Perša, Drago Grah, Aleš Miljevič, Zvone Benko - trener

Čepijo: Tomaž Benko, Boris Mauko, Gregor Mauko, Darko Felkar, Dani Cajnkar

Moj spomin sega v leto 1972, ko sem pogosto peš iz vasi Police zahajal ob rob igrišča, ki se je nahajalo na današnjem prostoru bloka Panonska ulica 5 in opazoval treninge ter v odmoru pobiral žoge.

V letu 1974, ko sem obiskoval šesti razred, sem se lahko priključil treningom mlajših selekcij pod vodstvom trenerja Klun Braneta. Še danes se spominjam trenutka, ko sem se peš odpravil v štiri kilometre oddaljeno Radgona na trening in nato peš nazaj v hrib. Čopate, ki mi jih je kupila mama, sem s ponosom imel obešene okrog vratu vso pot do igrišča in domov.

Kot otrok imaš domišljijo in tudi mene je pritegnilo to, kar je bilo otrokom najmikavnejše pri igranju rokometu - gibanje, tehnika, akcije ter neke vrste junaštvo, saj se je takrat treniralo in igralo na asfaltni podlagi, ki nam je velikokrat pustila posledice na dlaneh, kolenih in še kje.

To je bil čas, ko še klubska tekmovanja mlajših selekcij niso bila tako razvita. Velika pozornost se je dajala šolskim tekmovanjem, ki so potekala na občinskem, medobčinskem in republiškem nivoju. To so bila tekmovanja, kjer je bila želja po tekmovalnosti in doseganju rezultatov. V šestem razredu sem se uspel uvrstiti v ekipo OŠ Gornja Radgona. To je bila izredno nadarjena generacija mladih športnikov, ki so pozneje postali vrhunski športniki v različnih športnih panogah. To obdobje mi je ostalo v zelo lepem spominu. Skozi šolska tekmovanja so se iskali talenti za igranje rokometu v klubu.

Z ekipo OŠ Gornja Radgona smo v letu 1975 na občinskem prvenstvu dosegli prvo mesto in se uvrstili na medobčinski turnir, na katerem smo zmagali ter se uvrstili na finale republiškega tekmovanja osnovnih šol Republike Slovenije. Na finale republiških tekmovanj so se takrat uvrščale OŠ iz področij, kjer je rokomet imel tradicijo: Celje, Šoštanj, Ljubljana, Kozina, Slovenj Gradec...

Turnir se je igral na zunanjem igrišču Kodeljevo v Ljubljani. V slabem deževnem vremenu smo se uspeli uvrstiti v finale, kjer smo z majhno razliko dveh golov izgubili in si priborili srebrno medaljo med osnovnimi šolami Republike Slovenije. Za mene je bil to velik uspeh, ki se še ga danes rad spominjam, saj o takšnih tekmovanjih danes lahko le sanjamo.

Silva Kocbek (letnik 1946) Igralka RK Radgona, RK Polet

Veselim se praznovanja 60-letnice RK Arcont Radgona, saj se bodo ob tej priliki zbrali vsi sedanji in še živeči nekdanji igralci in oboževalci rokometne pravljice, ki živi še danes in bo svečano obeležena.

Rada se spominjam vseh trenutkov, ki so mi ostali v spominu na prehojeno pot na rokometnih igriščih. Sama sem rokomet vzljubila že v OŠ Gornja Radgona, pod mentorstvom svoje učiteljice in vzornice Irene Pevec, ki je to panogo začela uvajati v učnem programu. Moje sposobnosti in želja po igri mi je omogočila, da sem postala del, v takratnih časih, najboljših ekipe v Pomurju, ekipe Poleta v Murski Soboti, ki se ji je uspelo uvrstiti v slovensko ligo. S trdim delom in vztrajnostjo smo uspešno zastopale svoj klub in Pomurje ter dosegale odlične rezultate.

Sezona 1977/78, Silva Kocbek stoji druga z leve

Stojijo: Brane Klun, Silva Kocbek, Anka Klopčič, Gordana Milušič, Tone Pevec

Čepijo: Slavica Mlinarič, Tatjana Španbauer, Metka Budja, Jožica Cajnkar, Majda Volf, Metka Irgolič

Minilo je skoraj sedem let, ko nisem več aktivno igrala, saj sem si v tem času ustvarjala družino, izredno študirala in bila zaposlena kot učiteljica športne vzgoje na OŠ Videm, ko me je Tone Pevec skupaj z odlično vratarko Anko Klopčič – Zagorc, ki je bila prav tako del ekipe Polet v Murski Soboti, povabil v mlado ekipo Radgone. S svojimi večletnimi izkušnjami aktivnega igranja v slovenski ligi sva mladi ekipi doprinesli, da je postala kvalitetna ekipa in pripravljena za vstop v višji rang tekmovanj, v slovensko ligo. Večkrat si mislim, kako mi je vse to uspelo. Vendar, če imaš voljo, zmoreš vse, posebej še, če je to tvoj oboževani šport. Pogosto sem si morala na treninge v Radgono vzeti s seboj tudi oba majhna otroka. V času treninga so ju popazili malo starejši otroci, ki so radi prihajali na rekreacijski center. Po nekaj sezonah igranja, pri svojih petintridesetih letih ali morda še malo več sem se poslovila od aktivne igre in na svoji šoli vzgajala mlade talentirane igralke vse do svoje upokojitve.

Od rokometu se nikoli nisem popolnoma poslovila. Vedno sem rada igrala s svojimi učenci, udeleževala sem se veteranskih srečanj pomurskih ekip in nekajkrat nastopila v ekipi Velenja, na srečanju veterank v Poreču. Vsako srečanje, vsak nastop v igri je nekaj nepozabnega, ki obudi nepozabne spomine, ti omogoči srečanje s prijatelji, ki ti jih lahko da le šport. Še dandanes se razveselim vsakega srečanja s svojimi soigralkami obeh klubov, saj pravo prijateljstvo in spomini nikoli ne umrejo.

Jožica Zih (letnik 1960) Igralka RK Radgona

Rokometno igrišče med sejemskimi halami, nedeljski dopoldnevi, množice glasnih navijačev in pričakovanje, kdaj se bodo naši igralci »prikazali« med vrati slačilnic starega Partizana. »Že grejo!« in potem bučni pozdravi domači ekipi.

Vse to so moji prvi spomini na rokomet izpred petdesetih let. Živi so in lepi. Blokovski otroci smo bili v svojih rosnih najstniških letih stalni navijači na tekmah in treningih. Naj je sijalo sonce, naj je padal dež, ni je bilo ovire, ki bi preprečila našo prisotnost na igrišču. Tejči, Brane, Janko, Jancka, Zvonko, Ečka, Jožek, Bajsi, Ivek, Cenc, Hinko, Marjan, Milan, Boris, Miha, Andrej, Maži ... so bili naši vzorniki. Vštric z rokometom pa dva zakonska para – Fika in Milica, Irena in Oča. Fika sodnik, Milica medicinska sestra, Irena učiteljica športa in Oča – organizator, trener, šofer... Prepričana sem, da se prav vsi, ki smo bili kakor koli povezani z rokometom, spominjamo vseh štirih. Bili so kot štirje podporni stebri, ki niso klonili pod težo in nalogami. Brezpogojno so bili predani športu in mladim, ki smo se z njim ukvarjali.

V šestem razredu pa smo se tudi me deklice (poleg treniranja gimnastike in namiznega tenisa) aktivno vključile v igro. Tudi me smo imele osnovnošolske treninge na igrišču za Partizanom, saj je bilo igrišče ob grajski šoli prekrito z lešem. Igrale smo na medobčinskih in področnih tekmovanjih. Pod vodstvom naše »tršice« Irene in njenega moža, ki je bil za vse radgonske igralce in igralk »Oča«, smo tudi me trenirale ob vsakem vremenu, z mislijo, kaj pa če bo dež, ko bo tekma. Žoga je bila spolzka in mastna, me premočene in premražene, a zadovoljne, ker obvladamo lovljenje in vodenje žoge tudi v takih razmerah. O metu na gol ne bi govorila... Bile smo prave prijateljice in dobre soigralke: Mojca, Hermina, Dragica, Milena, Slavica, Irena, Taja, Tatjana, Breda, Meta...

Kasneje, med leti 1977 do 1982, smo igrale v 1. in kasneje v 2. slovenski ligi. Naš trener je bil Brane Klun, treningi so bili pod reflektorji, na stadionu na Tratah. Stara igrišča za Partizanom so pozidali, del prelepega otroštva je dobil novo podobo, a spomini ostanejo. Izkušene igralko – Silva, Goca, nepremagljiva vratarka Anka, so nas mladičke sprejele medse. Slavica, Tatjana, Taja, Dragica, Meta, Metka, Milena, Joža, Irena, Sabina, Jasmina, smo se tako kalile v zrelejše igralko, pod strokovnim vodstvom Braneta, Oča in kasneje Iveka. Igralko Ptuja, Velenja, Šmartnega ob Paki, Sevnice, Brežic, Maribora, Vuzenice, Velike Polane, Raven na Koroškem... so bile naše nasprotnice. Kvalifikacije smo igrale z Ajdovščino in Cerknim, vožnja do vseh krajev pa je bila vedno nekaj posebnega – včasih po polzevo počasna, včasih v poznih nočnih urah, a vedno v bučnem smehu in prijetnem druženju. Po porazu, tudi v molku. V Sevnici sem na odločilni tekmi zgrešila v zadnjih sekundah sedemmetrovko. Še danes vidim Braneta, kako se je zagrabil za glavo.

Se opravičujem, ni bilo nalašč. Bilo pa je res odločilno, za kar sem čez dolga leta dobila potrditev, ko sem s svojo šolsko ekipo deklic prišla na četrtfinale šolskega rokometu v Sevnico. Ne na asfaltno igrišče ob glavni cesti, ampak v dvorano. S trenerjem Sevnice (ne vem priimka) je pogovor nanesel tudi na stare čase. In glej ga zlomka, a se ni spomnil, kako je neka igralka zgrešila na koncu tekme. Bil je namreč sodnik. Seveda sem jasno in glasno priznala, da sem to bila jaz. Pristrčno sva se nasmejala.

Kot levičarka sem igrala na desnem krilu. Skupaj z igralkami Maribora, pri katerih sem gostovala, sem se udeležila turnirja v Zalaegerszegu na Madžarskem in v avstrijskem Gradcu. To je bilo posebno doživetje, saj smo igrale v dvorani in spale v »nobel« hotelih. Igrati v dvorani je bilo v tistih časih res nekaj posebnega, po metu s črte si se lahko vrgel po tleh. V graški mestni hiši smo bile na sprejemu vse igralko iz Slovenije, Madžarske in tudi domačinke. Spominjam se, kako smo se nasmihale, ko so nam lakaji v svojih uniformah na velikih pladnjih ponujali dokaj neznane dobrote. Danes vse to ni več nič posebnega. Takrat pa smo se počutile res pomembne.

Radgonske igralko smo šle na turnir v Bruck an der Mur. Na meji je bilo dokaj strogo. Cariniki in policaji so pregledovali natančno vse dokumente in le tu pa tam niso preverili potnega lista. Svojega nisem nikjer našla, na tekmo pa je bilo treba. Poskusimo. Šla sem na vse ali nič. Vzela sem potni list moje starejše sestre. V njem je imela vpisana že dva svoja otroka. Bo šlo? V avtu nas je bilo pet, naš je šel zadnji čez mejo, tako da so cariniki že vedeli, da gremo na turnir. Ko smo prišli na vrsto, je carinik že vedel kam in zakaj. Oča je zložil pet potnih listov na kup in jih pomolil skozi odprto okno. Carinik je samo zamahnil in nam zaželel dobro igro. Ratalo je... Tudi v Brucku je bila velika športna dvorana in te tekme so bile res drugačne kot na asfaltu. Ko smo se vračale v Slovenijo, pa smo bile tako utrujene od tekem, da smo »močno« spale. Moje potovanje s sestrinim potnim listom se je zaključilo brez problemov.

Leto 1972, Jožica Zih čepi druga z desne

Stojijo: Hermina Roškar, Irena Elbl, Milena Medvešek, Slavica Vogrinec, Alenka Krajzler, Jana Kumer, Valerija Jančar, Tone Pevec, Slavica Mlinarič, Romana Ribič.

Čepijo: Zdenka Jaušovec, Lidija Pelc, Cvetka Srt, Andreja Križnik, Mojca Segeri, ???, Breda Sodec, Jožica Cajnkar (Zih), Dragica Vrabelj.

Z rokometom nas je pot vodila tudi v Srbijo, v Subotico, na Festival bratstva in enotnosti, kjer smo bile ekipe iz različnih mest tedanje Jugoslavije. Lepi spomini.

Moja aktivna rokometna pot se je končala z operacijo zlomljenega levega zapestja. Igralka iz Cerknega me je med hitrim protinapadom »premočno« zaustavila in vse se je končalo z grdim padcem. Čez leta se je usoda poigrala še enkrat z nama in sva v času študija na takratnem VŠTK ju oz. DIFu imeli skupaj garderobne omarice. Ona je meni »porihkala« roko, a neka druga igralka je njej med tekmo polomila prednje zobe. Ne vem, katera od naju je slabše odnesla? Ja, take so bile posledice igranja na asfaltu.

Ko me v jesenskih večernih urah pot zanese mimo osvetljenega stadiona in se meglice dvigujejo od tal, ko začutim prvi mraz in slišim glasove z igrišč, se v meni prebudi spomin na preteklost in na naše treninge in rokometne tekme. Nasmehnem se in si rečem: »Lepo je bilo«.

Ali kot je zapisal Gibran:

»Toda če že moramo v svojih mislih meriti čas z dobami, naj vsaka doba zajame vse druge dobe, naj danes objame preteklost s spominom in bodočnost s hrepenenjem.«

In ta bodočnost s hrepenenjem naj bo uspešna izgradnja nove VŠD in nadaljevanje vzpona moškega in tudi ženskega rokometu v naši Radgoni.

Damjan Javernik (letnik 1975)

Igralec RK Videm, RK Arcont Radgona, RK Jeruzalem Ormož, RK Pomurka

Iz rokometnega krožka na OŠ 12 talcev Videm (sedaj OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici) se je rokomet s Perotovih (Peter Trbuc) in tudi na Đukovih (Roman Bratkovič) angažiranih iz šolskih okvirjev razširil na popoldanske treninge in sobotne tekme. Zame je bilo to leto 1986/87 in RK Videm je bilo ime, za katerega smo na asfaltni površini radirali »specialke« ter se ob sobotah s »taxi« šoferji (beri starši) vozili na tekme po Sloveniji.

RK Videm ni imel članske ekipe, zato smo s prehodom dvojca Pero-Đuka v RK Radgona tudi ostali kadeti/mladinci ob podpori staršev »prestopili« v klub s tradicijo. V klub, kjer smo prvič trenirali skupaj s člani, ki so prihajali iz območja UE Gornja Radgona, Celja, Murske Sobote. V klub, kjer so nas na tekme vozili s »klubskim« avtobusom ali kombijem, na treninge pa starši, Pero ali pa kar moped. Ob razpadanju Jugoslavije pa smo v klubu trenirali in igrali z igralci vrhunskih jugoslovanskih klubov, ki so se v vojni zatekli v Mursko Soboto (Mile Mijačinovič, Mišo Praľjak, Zlatan Đapo). Mladinci smo se na članskem nivoju morali kar pošteno boriti za uvrstitev na tekmo in kasneje še za minutažo na njej. S časom pa smo postajali redni članski igralci RK Arcont Radgona.

Sezona 1993/94, Damjan Javernik stoji tretji z desne

Stojijo: Dejan Ravš, Aleš Miljevič - trener, Peter Trbuc, Robert Žalodec, Damjan Javernik, Marjan Horvat, Brane Klun - tehnični vodja

Čepijo: Zvonko Strah, Gorazd Šic, Jožek Kocuvan, Roman Bratkovič, Niko Klun, Mitja Smolko

V sezoni 1994/95 je bila RK Arcont Radgona članica II.SRL. V tej sezoni se nama je z Robijem Žalodcem ponudila možnost igranja v I.B SRL, in sicer za ekipo RK Jeruzalem Ormož. RK Jeruzalem Ormož se je ob krmilu trenerja Vlada Hebarja, z ambicijami po napredovanju v višji kakovostni razred, okreplil tudi z nekaj igralci iz Hrvaške. Dogovor med predstavnikom kluba RK Arcont Radgona, Branetom Klunom, in predstavniki RK Jeruzalem Ormož o posoji Robija in mene ter s pogodbo med igralcema in klubom je bil hitro sklenjen.

Kondicijske priprave na novo sezono so bile v Ormožu, pod taktirko bivših atletov, zelo zahtevne in fizično naporne. Vsakodnevna vožnja na treninge in tekme v času počitnic po večini z mopedom (30 km v eno stran) ali prevozom staršev je bilo nekaj normalnega. Ko pa se je »nabralo« dovolj let (18) ter prihrankov od nagrad za zmage, štipendij in prispevka staršev, je moped nadomestil jurec (Yugo). Marsikaj je doživela »bela strela« ob vsakodnevni vožnji na treninge ob policijsko štetih manjših prometnih prekrških, do izletov po zmagah na blejsko kremšnito, portoroško kavo, trojanski krof ali pa »samo« dunajski zrezek, ki smo ga vsi tako radi pojedli. Ekipa je bila dobra, konkurenca med klubi v I.B SRL pa velika, sezona v ligi in pokalu napete.

Po nekajletnem igranju v Ormožu sem v dogovoru s predstavniki kluba RK Pomurka Bakovci in predstavniki kluba RK Arcont Radgona želel nadaljevati športno pot v Murski Soboti. RK Pomurka, ki je prav tako nastopala v I.B SRL, je z ambicijami in nekaj okrepitevami želela naskok na vrh. Ampak se je pri prestopu zadeva nekoliko zakomplicirala. RK Jeruzalem Ormož se z mojim prestopom v RK Pomurko Bakovci ni strinjal ter preko pritožb na RZS prestopu nasprotoval. Vse je že kazalo, da začetka nove sezone ne bom dočakal z igrami na igrišču. Sledili so arbitražni postopki na RZS. Nikoli ne bom pozabil soočenja na arbitražni komisiji RZS z najvišjimi predstavniki takratnega vodstva RZS, predstavniki RK Jeruzalem Ormož, predstavnikom RK Arcont Radgona (Brane Klun) in mene. Brane Klun, kot predstavnik RK Arcont Radgona, je dokazoval to, kar je bilo dogovorjeno in podpisano med kluboma (pogodba). Pošteno in etično nesporno je zastopal klub in sklenjene pogodbe. Šele takrat se je pokazala veličina izkušenj Braneta, ki je kot predstavnik kluba RK Arcont Radgona, mene in Robija kot igralca s pogodbo med kluboma posodil in ne prodal klubu iz Ormoža, kar je bilo zapisano v pogodbi med kluboma. Postopek se je hitro zaključil. Novo sezono sem že s 1. tekmo začel igrati za RK Pomurka Bakovci in bil naslednji dve leti, do vrnitve in igranja v matičnem klubu RK Arcont Radgona, njen stalen igralec.

Niko Klun (letnik 1978) Igralec, trener, tajnik RK Arcont Radgona

Igranje rokometu mi je bilo že kot otroku zapisano v genih, saj je bil oče Brane dolgoletni rokometas in trener. Ko sem obiskoval tretji razred osnovne šole, je Brane kot trener prišel v šolo in na igrišču za šolo pripravil izbirni trening. Zbrali smo se fantje iz tretjih in četrtnih razredov ter odigrali tekmo, po kateri je Brane izbral igralce, ki smo se priključili treningom rokometu. Od tega dne naprej je rokomet pustil neizbrisen pečat v mojem življenju.

Takrat še ni bilo mobilnih telefonov in prijatelj nisi postal s klikom na Facebooku. Prijateljstva smo sklepali preko športa ter drugih aktivnosti. In rokomet mi je dal ogromno prijateljev, ki bodo to ostali za vedno. Poleg igralcev iz Gornje Radgone so se nam pridružili še igralci iz Sv. Jurija, takrat še Vidma ob Ščavnici. Čeprav smo bili na šolskih tekmovanjih zagrizeni nasprotniki, smo bili v klubu odlični soigralci.

Ko smo igrali v mlajših kategorijah, se je rokomet igral na asfaltnih igriščih. Bilo je tudi veliko več klubov, predvsem v manjših krajih. Nepozabne so bile tekme na igriščih v Bakovcih, Krogu, Razkrižju, Murskih Črncih in Murski Soboti. Velikokrat nam je zagodlo vreme in smo morali igrati v dežju. Če je bilo to pozno jeseni ali zgodaj pomladi, je bilo običajno tudi zelo mrzlo. Mokra žoga in premražen prsti so poskrbeli za marsikatero neobičajno podajo ali strel na gol. Na eni tekmi v Murskih Črncih je bila tako gosta megla, da se vratarja nista videla čez igrišče. Tudi podaje v protinapad so bile bolj »na pamet«. Še najbolj zanimiva pa je bila pot domov, ko med prekmurskimi njivami nismo imeli popolnoma nobene orientacije in smo se večkrat morali ustaviti, stopiti iz avta in preveriti, kje je sploh cesta.

Po osamosvojitvi Slovenije in vojni na področju bivše Jugoslavije so v slovenske klube prihajali igralci iz tega območja. Tako sta iz Bosne in Hercegovine v naš klub prišla Mile Mijačinovič in Nebojša Praljak – Mišo. Mile bi moral igrati v RK Pomurka Bakovci, vendar je bil zaradi omejitve števila tujih igralcev posojen v naš klub. Mišov oče pa je bil trener v Bakovcih in tako je Mišo prišel za njim v Slovenijo. Oba sta v klub prinesla povsem drug pristop k rokometu. Mile je bil bivši mladinski reprezentant Jugoslavije in kot tak daleč najboljši igralec, s katerim smo do takrat lahko trenirali. Mišo pa je bil predvsem odličen motivator. Nekaj časa je bil igralec-trener v naši B ekipi in njegovi treningi ter vodenje tekem so bili nekaj povsem drugega, kakor smo bili do takrat vajeni.

Rokomet se je nato počasi preselil v dvorane in klubi v manjših krajih so ugašali en za drugim. Tako smo s člansko ekipo prepotovali Slovenijo po dolgem in počez ter spoznavali dvorane od Murske Sobotice do Izole ter od Črnomlja do Radovljice. Dolga potovanja so bila hkrati odlična priložnost za utrjevanje prijateljstev, saj smo v kombijih in na avtobusih preživeli ogromno časa.

Najdaljše potovanje je bilo na turnir v Nemčijo. Že sama pot je postregla z mnogo zanimivega. Tako so nas na avtocesti zaustavili nemški policisti in preverjali naše dokumente. Najbolj sta trepetala Aleš Vereš in Darko Buzeti, ki nista imela potnega lista ampak le osebno izkaznico (takrat le ta ni bila dovolj), a na koncu je bil edini sumljivi Erni Pučko, ki je imel v potnem listu nek manjši zmazek in so policisti sumili, da je ponarejen. Na srečo se je vse dobro končalo in smo lahko nadaljevali pot. Sam turnir je bil poseben, saj smo tekme igrali na travi. Na turnirju smo zmagali in prejeli denarno nagrado, ki smo jo porabili za večerjo na poti domov.

Igralsko kariero je na vrhuncu prekinila alergija na smolo. Čeprav sem še nekaj let poskušal igrati s posebno rokavico, to več ni bilo isto. Je pa »bela rokavica« poskrbela za številne začudene poglede in vprašanja nasprotnih igralcev in gledalcev. Še danes se me nekateri trenerji in igralci iz drugih klubov spominjajo ravno zaradi te rokavice.

Sezona 2005/06, Niko Klun sedi tretji z desne

Stojijo: Franc Jeklar – vodja moštva, Danijel Krajnc, Darko Zorko, Primož Sukič, Sašo Rauter, Uroš Jeklar, David Petraš, Marko Pintarič – trener

Sedijo: Boštjan Žinkovič, Borut Vereš, Luka Klun, Martin Šijanec, Niko Klun, Goran Đukič, Marko Karnet

Že v času igralske kariere sem se posvetil tudi treniranju mlajših selekcij. Ponovno sem začel redno trenirati učence iz OŠ Gornja Radgona, kjer je bilo po moji generaciji vse bolj kot ne improvizirano. Skupaj s Petrom Trbucem – Perotom in Markom Pintaričem smo vzpostavili celotno piramido mlajših selekcij od cici in mini rokometa do kadetov in mladincev. Nekaj sezon sem kot igralec-trener skupaj z Markom vodil člansko ekipo, nato pa je sredi sezone 2006/07 padla odločitev, da po 20 letih aktivnega igranja zaključim kariero ter prevzamem treniranje članske ekipe. Prva tekma, na kateri sem povsem samostojno vodil člansko ekipo samo kot trener, je bil pomurski derbi. V Murski Soboti smo po zelo dobri predstavi žal izgubili za dva gola.

Po dveh sezonah na klopi članske ekipe sem se popolnoma posvetil delu z mlajšimi selekcijami ter od očeta počasi prevzemal organizacijske naloge v klubu. Na delo z mladimi igralci me veže ogromno lepih spominov. Najlepši so trenutki, ko lahko ob robu igrišča opazujem mlade rokometaše, ki na tekmah prikazujejo poteze, ob katerih njihovi starši in drugi navijači na tribunah ostajajo odprtih ust, hkrati pa se zavedam, da sem jih tega naučil jaz.

Enega izmed najlepših trenutkov, po katerem sem imel ob igrišču tudi sam solzne oči, sem doživel v zadnji sezoni. Na tekmi sta skupaj zaigrala hčerka Pia in sin Anže. V eni izmed akcij se je Anže v obrambi dokopal do žoge in jo podal Pii v napad, Pia pa je zadela gol. Vesel sem, da se rokometna tradicija v naši družini nadaljuje tudi v tretji generaciji.

Mitja Smolko (letnik 1979)

Igralec RK Videm, RK Arcont Radgona, RK Slovan, RK Grosuplje, sodnik

Z rokometom sem se srečal v 5. razredu osnovne šole, ko sem se tudi prvič tekmovalno udeleževal. Pred rokometom in tudi v samih začetkih resnejšega ukvarjanja z rokometom sem se preizkusil tudi v drugih športih, vendar mi je rokomet nekako najbolj »odgovarjal«, tako po sami intenzivnosti, kakor tudi dinamiki. Poleg tega je kar nekaj mojih prijateljev takrat igralo rokomet, zato je bila odločitev lahka. Aktivno sem začel trenirati v RK Videm, po razpadu kluba sem z igranjem rokometna nadaljeval v RK Arcont Radgona, kar je bil zame tudi korak naprej v razvoju.

Igranje rokometu mi je pomenilo športno udeleževanje, tekmovanje, druženje in spoznavanje novih ljudi ter tkanje prijateljstev, ki obstajajo še sedaj. Dalo mi je tudi veliko discipline, dobrih navad, zmagovite miselnosti, vztrajnosti...

Na igranje v RK Arcont Radgona imam veliko lepih spominov. Kot enega večjih uspehov se spomnim uvrstitve kadetske ekipe v polfinale Slovenije in igranje proti RK Celje Pivovarna Laško in drugim »velikim« klubom.

Zanimive so bile tekme z RK Bakovci, s katerimi so bile vse tekme derbiji, že zaradi tega, ker smo bili sosedi. Velikokrat pa smo se z njimi tudi borili za mesta, ki so vodila v nadaljnje boje, za višja mesta ali izločanja. V njihovi ekipi je takrat med drugim igral tudi kasnejši dolgoletni reprezentant Boštjan Kavaš. Posebej mi je ostala v spominu tekma, ki se je igrala konec februarja in to na odprtem, asfaltnem igrišču. Ker je dan pred tem snežilo, so ob prihodu še z lopatami čistili sneg z igrišča. Zaradi razmer igranje skoraj ni bilo možno (mokra žoga, katera se ni dala voditi in smo si jo morali samo podajati; drsenje igralcev). Posledično je bil tudi nizek rezultat. Žal smo tisto tekmo izgubili, s čimer smo zapravili možnost za napredovanje. Prav tako je bilo v kadetskih časih veliko rivalstva z ekipo RK Maribor Branik, kjer je na eni izmed tekem v Radencih skoraj prišlo do pretepa.

V članski ekipi so mi osebno bile najbolj zanimive, napete, borbene, čustvene in polne adrenalina tekme proti ekipi iz Moškanjcev-Gorišnice.

V spominu ostaja veliko zgodb iz igrišča, garderob in potovanj, ki jih radi obujamo, ko se srečujemo z nekdanjimi soigralci. Ena od situacij, ki mi je ostala v spominu, je iz začetka kariere. V polčasu tekme, na kateri smo v 1. polčasu igrali zelo slabo, nas je takrat soigralec in trener Nebojša Praljak - Mišo naprej pošteno nadrl, si vzel malo premora, za tem pa imel tak motivacijski govor, kot ga še dolga leta nisem več slišal. To se je v drugem polčasu tekme tudi poznalo, saj se je naša igra povsem spremenila in izboljšala, tako, da smo na koncu slavili zmago.

Sezona 1995/96, Mitja Smolko stoji tretji z desne

Stojijo: Brane Klun – trener, Marjan Klaneček, Simon Vučak, Zvonko Strah, Mitja Smolko, Gorazd Šic, Jožek Kocuvan

Čepijo: Peter Trbuc, Roman Bratkovič, Niko Klun, Simon Vajngerl, Miran Baum, Dejan Ravš

V spominu mi je med drugim ostala tudi ena izmed izjav trenerja Dinota (Aleš Miljevič). Z avtobusom smo se vračali s tekme in ker Darko Zorko ni imel prevoza do doma, se je Dino dogovoril, da ga z avtobusom odpeljemo domov. Ko smo se vozili po ozkih cestah skozi Sovjak in naprej skozi gozd in deloma takrat še makadamski cesti proti Darkovemu domu, je Dino pogledal Darka in dejal: »Ni čudno, če kdaj zamudiš na trening. Pri vas verjetno še lisica nosi pošto, pa še to vsak tretji dan, medvedi so se pa že tako odselili.«

Po odhodu na študij v Ljubljano sem kariero nadaljeval pri mladinski ekipi RK Slovan ter nato pri RK Grosuplje, kjer sem igral do svojega 28. leta. Ko sem leta 2006 prenehal z aktivnim igranjem, sem se še isto leto podal v sodniške vode. Postopoma sem si začel graditi kariero kot sodnik, najprej na tekmah mlajših kategorij, sedaj pa sem sodnik na 1.A listi sodnikov. Poleg zahtevnih tekem moške in ženske 1. lige sodim tudi vse preostale kategorije, s čimer ohranjam stik z mladimi in jim poizkušam prenesti znanje

Darko Zorko (letnik 1981) Igralec RK Arcont Radgona

Tako kot veliko drugih igralcev iz OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici je tudi mene z roketom seznanil Peter Trbuc - Pero. Rokomet sem pričel trenirati v 6. razredu osnovne šole in ga nato igral več kot 25 let.

Rokomet mi je pomenil res veliko in svoj čas je bilo vse podrejeno treniranju rokometu. Kot mlad igralec sem na treningih občudoval starejše soigralce, po televiziji pa spremljal zvezdnike, kot sta bila Stefan Lövgren in Nikola Karabatić. Od vseh sem skušal odnesti čim več rokometnega znanja.

Na dolgo rokometno kariero imam veliko lepih spominov in številne anekdote, ob katerih se ob srečanjih z nekdanjimi soigralci vedno radi nasmejimo.

Spomnim se enega izmed prvih treningov pri RK Arcont Radgona. Na asfaltnem igrišču na stadionu smo pred treningom streljali sedemmetrovke. Soigralci so bili prepričani, da se bom prestrašil in zgrešil. Jaz pa sem se postavil na črto in s prvim strelom »lobal« golmana ter zadel gol. Vsi so me začudeno gledali, kako sem si upal to narediti.

Iz kadetskih časov mi je v spominu ostala tekma v Razkrižju. Takrat smo igrali zunaj na asfaltnem igrišču. V močnem nalivu žoge ni bilo mogoče metati z eno roko, tako da smo jo podajali in metali na gol kar z obema rokama. V tem času so bile zanimive tudi tekme v Bakovcih, predvsem zaradi milijona komarjev ali pa v Krogu, kjer so ob avt liniji bile metrske koprive.

Na treninge sem se vozil najprej s kolesom, kasneje z mopedom. Dež ali sneg nista bila ovira. V tem času je bilo vedno nekaj istega in to je voznik na tekme – trener Pero. Ni bilo pomembno, koliko nas je bilo, vedno smo se vsi peljali z njegovo Florido.

Ko sem igral za člansko ekipo, so bila posebna doživetja gostovanja v Vuzenici. Predvsem zaradi njihovega igralca »velikana«, ki se je večkrat osmešil proti nam manjšim igralcem. Pa skrivanja Romana Bratkoviča za sodnikom, ko ga je ta igralec napadel. Na eno gostovanje smo v Vuzenico prišli dovolj hitro, da smo pred tekmo šli v gostilno, spili eno pivo in gladko zmagali. Po tekmi smo poslušali domače navijače, ki so svojim igralcem govorili: »Poglejte si jih, pred tekmo v gostilno, pa vas gladko premagajo!«

Tekme smo igrali po celi Sloveniji in gostovanja so bila vedno zanimiva. Tako smo pred tekmo v Novi Gorici ogrevali vratarje. In ko bi moral biti na vrsti drugi vratar Uroš Jeklar – Uki, ga ni bilo nikjer. V kotu dvorane so bila vrata in on je lepo odšel ven na cigareto.

Eden najlepših spominov je na turnir v Nemčiji, ki smo ga igrali na travi. Nastanjeni smo bili pri različnih družinah, jaz sem bil skupaj z Boštjanom Žinkovičem – Šibo in Borutom Verešem. Po večerji so nas naši gostitelji povabili, če bi šli z njimi na zabavo. Bila je deklščina in fantovščina na istem mestu. Najbolj zanimivo je bilo to, da je vsak, ki je prinesel darilo, le tega na dvorišču razbil! Verjetno za srečo. Naslednje jutro so nam gostitelji pripravili obilen zajtrk, a nam ni teknil. Po zajtrku je bil na sporedu jutranji trening, naporen kot že dolgo ne. Sledil je turnir, kjer smo zmagovali iz tekme v tekmo in na koncu slavili brez poraza. Kot zanimivost lahko omenim, da so se ekipe sestavljale iz kroga v krog. Najboljši igralci iz izpadlih ekip so se pridružili drugim ekipam, a nam tudi združene ekipe niso bile kos.

Sezona 2009/10, Darko Zorko stoji tretji z leve

Stojijo: Peter Trbuc – trener, Denis Kunčič, Darko Zorko, Martin Šijanec, Aljaž Žunič, Boštjan Žinkovič, Matej Žinkovič, Borut Mesarič, Luka Klun, Franc Jeklar – vodja moštva

Sedijo: Niko Valpatič, Luka Kotnik, Borut Vereš, David Petraš, Igor Petrovič, Matevž Žunič, Kristjan Kolarič, Matej Ivanek.

Zanimiva je bila tudi tekma na Ptuj, ko nas je šlo na tekmo vsega 8 igralcev. Tisti dan je oče Aljaža in Matevža Žuniča praznoval abrahama. Par sekund pred koncem tekme je bil rezultat izenačen. Imeli smo minuto odmora in se dogovarjali, katero akcijo odigrati. Na koncu sem iz 10 metrov zadel »čiste rašle«. Konec tekme, nepopisno veselje, nato pa na abrahama.

Posebno poglavje so vedno bili derbiji s Pomurjem. Ne en derbi sem prišel neposredno s poroke, zabil kakšnih 10 golov za zmago in odšel nazaj na poroko. Na drugem sem že v začetku zadel 7 od naših 10 golov, tako da je bilo vprašanje zmagovalca rešeno že v prvem polčasu.

Nekaj časa sem istočasno igral rokomet in nogomet. In tako se je eno sezono zgodilo, da sem v obeh športih v pokalnem tekmovanju igral proti kasnejšim prvakom. Z RK Arcont Radgona smo izgubili proti RK Celje Pivovarna Laško, z NK Slatina pa proti ND Gorica.

Na rokometno kariero imam tudi nekaj slabih spominov. Tako se nerad spominjam tekme v Radovljici, ko so me odpeljali na šivanje glave, tekme z Dobovo, ki sem jo končal z razbito arkado ali tekme s Črnomljem in zlomljene kosti v zapestju. A na srečo so ti spomini v manjšini.

Matevž Žunič (letnik 1994) Igralec RK Arcont Radgona, RK Drava Ptuj

Rokomet sem začel igrati na koncu drugega razreda OŠ v Svetem Juriju ob Ščavnici. K treniranju me je nagovoril brat Aljaž, tri leta starejši od mene, ki ga je že kako leto igral, in učitelj Peter Trbuc - Pero, učitelj na šoli in trener v klubu, kakor tudi učitelj športne vzgoje na šoli, Rajko Dežman. Takrat je na šoli veljalo reklo: »Kdor ni treniral rokomet, je bil manj vreden.«

Najprej sem treniral v OŠ Sveti Jurij ob Ščavnici, a so me že po nekaj treningih v šoli povabili v RK Arcont Radgona, kjer je že igral brat Aljaž. Bratu Aljažu in Perotu se torej imam zahvaliti, da iz leta v leto bolj uživam v rokometni igri, da še vztrajam, da rad treniram in se učim novih kombinacij igre...

Vseh let, od najmlajših do članskih, pa naj bodo treningi ali tekme, druženja, memoriali... se z veseljem spominjam. Mama je bila tista, ki je najprej peljala na trening mene, odšla domov, potem Aljaža peljala na trening, mene domov, in kasneje še morala iti po Aljaža. Kdo ve, koliko kilometrov je bilo tako prevoženih. Nema lokrat naju ni peljala samo do Svetega Jurija ob Ščavnici ampak v Apače ali Radence.

Prevozi na treninge in tekme so bili vedno zanimivi. Enkrat smo izgubili vrata na Duškojovem kombiju. V mlajših selekcijah se nas je tudi po 10, 12 peljalo v enem avtu iz Jürja v Radence. Včasih s Perojom, včasih s Šibo (Boštjan Žinkovič).

Ko smo šli na daljša gostovanja, smo se vedno pred in po tekmi ustavili na Trojanah. Franc je šel na pivo, mi pa na krofe (12 + 2 gratis). Tudi pred tekmo. Zaradi tega smo včasih tudi izgubili.

Nekoč je mama v Trbovljah zapeljala v napačno smer na enosmerni cesti. Varno smo jo prevozili.

Sezona 2016/17, Matevž Žunič stoji tretji z desne

Stojijo: Mitja Žuran – trener, Žiga Bedenik, Marko Cotič, Darko Zorko, Matej Rojht, David Ketiš, Jure Ratnik, Matevž Žunič, Gašper Šijanec, Tilen Prosenjak

Sedijo: Blaž Bratkovič, Gregor Štefanec, Boštjan Šijanec, Nino Perša, Mihael Kolbl, Miha Žuran, Kevin Krajnc

Moja klubska vzornika sta Darko Zorko in Boštjan Žinkovič, igralca, ki sta dala na treningih in tekmah vse od sebe. Pa tudi prijatelja, ki sta naju z Aljažem varno kar nekaj let sredi noči vozila domov, s tekem po celi Sloveniji.

Ko je Aljaž naredil izpit za avto, je hitro dobil tudi prvi avto: petnajst let staro Ford Fiesto, modre barve. Avto je bil prava atrakcija, saj ga je Aljaž polepil z nalepkami RK Arcont Radgona. Ni bila pomembna starost ali znamka avta: kjerkoli smo se pojavili, so nas občudovali. Sponzorski avto...

Bila je domača tekma s Pomurjem. Derbi. Mama nas pelje na tekmo v Radence. Mene, Aljaža in Küro (Martin Šijanec). Vsi trije smo bili zelo živčni. Peljemo se s starim rdečim Volvojom, kjer ni delal radio, nekaj je samo prasketalo. Vsem je šlo to tako na živce, pa nobeden ni nič rekel, nobeden ni ugasnil radia. Do Radencev nismo spregovorili niti besede. Tudi mama ne, čeprav vedno rada govori. Tekmo smo zmagali za 10 golov.

Sam sem vedno želel svojo igro nadgrajevati in na tekmah dati vse od sebe. Igranje rokometu v RK Arcont Radgona je dolga leta bila moja »služba«. Nekaj, kar sem rad počel – igral rokomet, užival v igri, z veseljem hodil na treninge, z željo po napredku. To, kar sem pri nekaterih soigralcih pogrešal. Od sezone 2004 sem igral v vseh selekcijah kluba, 9 let tudi v članski, kjer sem zaigral pri petnajstih letih.

Zapišem lahko, da nobena šola, ne osnovna, ne srednja, ne fakulteta, niso bile moja ovira, da ne bi šel na trening ali tekmo. Čeprav sem imel naslednji dan maturo ali kak izpit, trening ni izostal. Rojstne dneve in druga družinska praznovanja smo imeli takrat, ko ni bilo treningov ali tekem.

V spominu so mi ostala druženja na memorialih, podelitve Naj 7, ki sem jih kar nekaj dobil in so moji lepi spomini na uspešne sezone v klubu, pri starejših dečkih A smo bili 14. v državi, pri članih sem bil prvi strelec v II. slovenski ligi... lepi spomini. Šolska tekmovanja so bila vedno zanimiva. Dopoldne smo bili nasprotniki (Jürjovčani in Radgončani), popoldne pa skupaj na treningu.

Dokler še nisem igral za člane, sem na njihovih tekmah brisal parket. Vedno s ponosom in veseljem in z željo, da nekoč meni nekdo mlajši briše parket.

Čeprav sem trenutno posojen igralec RK Drava Ptuj, sem v stiku z mojimi soigralci pri RK Arcont Radgona; če sem prost, si pogledam njihove tekme. Naša športna prijateljstva in poznanstva pa so neprecenljiva. Hvala, RK Arcont Radgona.

Franc Jeklar (letnik 1947)
Tehnični vodja RK Cerklje, RK Arcont Radgona

Z roketom sem se začel ukvarjati v RK Cerklje pred 20 leti. V članski ekipi sem sodeloval v strokovnem štabu. Na tekmah sem opravljal delo zdravstvenega delavca. V tem obdobju sem pričel graditi hišo v Apačah, kjer je RK Arcont Radgona takrat igrala domače tekme.

Preselil sem se leta 2003. V tej sezoni sta igrali ekipi RK Cerklje in RK Arcont Radgona v isti ligi. Tako smo navezali stike in ob preselitvi v Apače sem se takoj vključil v delo pri ekipi RK Arcont Radgona. Prevezel sem funkcijo tehničnega vodje v članski ekipi. Moje delo je temeljilo na povezavi med igralci in strokovnim vodstvom kluba. Bil sem desna roka trenerju. Skrbel sem za njihovo opremo, beležil prisotnost na treningih, organiziral vse za tekme ter na gostovanjih skrbel za prvo pomoč naših igralcev.

Ko se ozrem nazaj, lahko z veseljem zatrdim, da sem se med mladimi rokometarji počutil zelo dobro. Delo z njimi mi je pomenilo veselje in sprostitvev. Tako igralci kot vodstvo so mi popolnoma zaupali. Igralce sem spremljal na vse tekme tako doma kot na gostovanjih.

Posebej mi je ostal v spominu uspeh ekipe na mednarodnem turnirju na Madžarskem v mestu Zalaegerszeg. Tam je ekipa osvojila odlično prvo mesto. V polfinalu je premagala ekipo iz Srbije, v finalu pa še domačo ekipo.

3 ZANIMIVI DOGODKI V SLIKI IN BESEDI

Pred sezono 1970/71 smo v Negovi organizirali priprave. Tehnični vodja ekipe Tone Pevec se je dogovoril, da lahko za priprave uporabimo Lovski dom v Negovi. Ta stoji v čudovitem gozdu med šolo in jezerom. Za nabavo prehrane je skrbel naš tehnični vodja, kuhala pa nam je ga. Žurman iz Negove. Po vstajanju smo imeli jutranjo telovadbo, sledil je zajtrk in nato pot proti jezeru. Za jezero smo si na travniku postavili en rokometni gol. Začrtali smo si 6 metrski prostor, tako da smo lahko vadili elemente rokometne igre. Po treningu je sledilo kopanje v jezeru in vrnitev v kočo. Po kosilu je bil počitek, nato pa še popoldanski trening. Po večerji so sledile družabne igre in še kak sestanek. Bilo je nepozabno.

Gornja Radgona je od začetka sodelovala na Festivalih bratstva in enotnosti mladine Jugoslavije. Sprva je sodelovalo 10, kasneje pa 12 mest. Na teh festivalih so sodelovala naslednja mesta: Gornja Radgona in Kranj (Slovenija); Rijeka, Zagreb in Slavonski Brod (Hrvaška); Bosanski Šamac in Trebinje (Bosna in Hercegovina); Subotica, Niš in Priština (Srbija); Nikšić (Črna Gora) ter Bitola (Makedonija). Radgončani smo bili organizatorji treh Festivalov bratstva in enotnosti: X. - leta 1965, XX. leta 1975 in XXXII. - leta 1987 (to je bil predzadnji festival). Na vseh festivalih so bile organizirane različne športne igre. Gornja Radgona je sodelovala tudi v rokometu.

Napobudo Braneta Kluna smo septembra 1986 organizirali i. Memorial Mateja Klopčiča. Rokometni turnir veteranov je potekal v spomin na našega odličnega vratarja Mateja Klopčiča, ki nas je tistega leta žal prehitro zapustil. Na Športnem centru Trate v Gornji Radgoni se je pomerilo devet ekip. Zmagala je ekipa Trim team Celje pred mariborskim Branikom in našo ekipo.

ROKOMETNI TURNIR VETERANOV

I. MEMORIAL MATEJA KLOPČIČA GORNJA RADGONA, 6. SEPTEMBER 1986

R E Z U L T A T I :

<u>I. SKUPINA:</u>	BAKOVCI	:	LJUTOMER	7 : 13
	RADGONA	:	BAKOVCI	18 : 9
	LJUTOMER	:	RADGONA	14 : 18
<u>II. SKUPINA:</u>	KROG	:	DRAVA	13 : 14
	BRANIK	:	KROG	14 : 7
	DRAVA	:	BRANIK	8 : 14
<u>III. SKUPINA:</u>	V. NEDELJA	:	POLET	13 : 13
	TRIM TEAM	:	V. NEDELJA	16 : 11
	POLET	:	TRIM TEAM	14 : 14
<u>F I N A L E :</u>	BRANIK	:	TRIM TEAM	12 : 16
	TRIM TEAM	:	RADGONA	11 : 11
	RADGONA	:	BRANIK	11 : 14

VRSTNI RED:

1. TRIM TEAM CELJE
2. BRANIK MARIBOR
3. RADGONA
4. LJUTOMER
5. POLET M. SOBOTA
6. DRAVA PTUJ
7. VELIKA NEDELJA
8. KROG
9. BAKOVCI

P O K A L I :

- TRIM TEAM CELJE : prehodni pokal-ELEKTRO G. RADGONA
pokal za I. mesto-OZTKO G. RADGONA
- BRANIK MARIBOR: za II. mesto-DTV PARTIZAN G. RADGONA
za FAIR PLAY-IPES - VODENIK MIHA, STANKA G. RADGONA
- GORNJA RADGONA: za III. mesto-OBČINSKI SINDIKALNI SVET G. RADGONA
- TOMIČ AGA: za najboljšega vratarja

N A G R A D E :

- Najbolj simpatična ekipa: POLET M. SOBOTA
- Najboljši igralec: Damjan MAKS BRANIK
- Najboljši strelec: Alojz METLIČAR (18 zadetkov) TRIM TEAM
- Najstarejši igralec: Zvone FEURICH (48 let) BRANIK
- Najtežji igralec: Ivan KUMER (115 kg) V. NEDELJA
- Najlažji igralec: Zdenko TOPOLINJAK (65 kg) LJUTOMER

Ob 40-letnici kluba smo leta 1999 v Radencih organizirali zanimivo mednarodno tekmo med RK Celje Pivovarna Laško in SC Pick Szeged iz Madžarske. Številni ljubitelji rokometu so imeli možnost v živo spremljati legendarne rokometase, kot so Uroš Šerbec, Roman Pungartnik, Renato Vugrinec, Aleš Pajovič, Robert Šafarič, Tettey Banfro, Edvard Kokšarov, Dejan Perić in druge.

Občina Gornja Radgona je leta 2001 navezala stike z mestom Bruchsal-Helmsheim v Nemčiji in nato začela medsebojno povezovati različne interesne skupine, predvsem na področju športa, kulture, prostovoljstva in gasilstva. Tako je bila leta 2002 naša ekipa povabljena na rokometni turnir v Nemčijo. Turnir se je igral na travi – na nogometnem igrišču je bilo zarisanih več rokometnih igrišč, na katerih so se hkrati odvijale tekme. Naša ekipa je osvojila 1. mesto.

Poleti 2011 je bila v Sloveniji na pripravah rokometna reprezentanca Kuvajta, ki jo je treniral priznani slovenski strokovnjak Niko Markovič. Ker so sredi poletja težko dobili nasprotnike, je na naš naslov prišla zanimiva ponudba za igranje prijateljske tekme. Igralci so seveda ponudbo z veseljem sprejeli in čeprav so bili že nekaj časa brez treninga, so se konec julija v treh dneh dvakrat odpravili v Podčetrtek, kjer so odigrali prijateljski tekmi. Arabci, ki so dvakrat visoko zmagali (27:47 in 30:48), so bili hvaležni, da smo se odzvali njihovem vabilu ter obljubili, da ko pridejo jeseni ponovno v Slovenijo, da bodo prišli odigrat tekmo v Radence. Oktobra je tako sledila še tretja prijateljska tekma. Naši igralci so takrat že bili v procesu treniranja, zato je bila tekma povsem drugačna kot poleti. Pred številnimi gledalci so prikazali odlično igro in na koncu zaslužno slavili s 30:29.

V sezoni 2011/12 nam je žreb v šestnajstini finala pokalnega tekmovanja za nasprotnika namenil RK Celje Pivovarna Laško. Tekma, ki se je končala z visoko zmago Celjanov (18:46), je v radensko športno dvorano privabila veliko število gledalcev. Seveda je bilo to posebno doživetje za naše igralce, ki so imeli edinstveno priložnost pomeriti se s številnimi zvezdniki rokometna. V celjskem dresu so v Radencih med drugim zaigrali Dejan Perič, Matevž Skok, Urban Lesjak, Alem Toskić, Petar Metličič, Luka Žvižej, Borut Mačkovšek, Gašper Marguč, Žiga Mlakar, David Razgor, Vid Poteko.

Leta 2015 je bila na 28. Memorialu Mateja Klopčiča – Dnevu radgonskega rokometna odigrana zanimiva rokometna tekma. Igralci kadetske ekipe RK Arcont Radgona, ki je v tej sezoni osvojila 16. mesto v državi, so se pomerili z žensko kadetsko reprezentanco Slovenije. Napeta tekma se je končala z neodločenim rezultatom 33:33.

Pomurski derbiji med RK Arcont Radgona in RK Pomurje so tekme, ki jih pravi ljubitelji rokometu z obeh bregov Mure ne smejo zamuditi. Ne glede na položaj obeh ekip na lestvici so tekme vedno zanimive od začetka do konca. Na igrišču borba do zadnjih atomov moči, na tribunah pa glasni navijači, ki ustvarijo vzdušje, kot si ga vsak derbi zasluži.

Jure Kocbek je leta 2015, s slovensko rokometno reprezentanco, nastopil na svetovnem prvenstvu igralcev starih do 19 let. Prvenstvo je potekalo v Jekaterinburgu v Rusiji. Na sliki je zapisnik iz skupinskega dela tekmovanja, kjer se je na tekmi proti Tuniziji med strelce vpisal tudi Jure. Reprezentanca se je na koncu veselila srebrne medalje.

2015 MEN'S YOUTH WORLD CHAMPIONSHIP IN RUSSIA																																	
Team A A SLOVENIA										Team B B TUNISIA										Match Number 11													
Played in Russian Federation										in the hall DIVS										on 08/08/2015		at 18:00 hours		Spectators 100									
Half-time (30')		A 14		B 9		End of playing time		A 31		B 18		1st extra time		A		B		2nd extra time		A		B		After penalty Brown		A		B					
Number of 7 m		A 3/3		1		2		3		Team time-out										Full name of players and officials		11:34		2		39:09		3		B 1/1		Number of 7 m	
No.	Team A					⊕	W	⚠	D	DR	No.	Team B					⊕	W	⚠	D	DR												
1	KASTELIC Uro										1	BRAHEM Mohamed Salah																					
2	MOLJK Jaka					1			1		4	GHACHEM Oussama					2																
3	STOJNIC Darko								2		6	BEN DHIA Marwen																					
5	KAVCIC Aleks					1	1				7	MEMMICH Mohamed Ghazi					5	2															
6	VLAH Aleks					2		1			9	GOURI Zoubaler																					
7	KOCBEK Jure					1					10	BEN ABDALLAH Anouar					2																
8	JANC Blaz					6					12	SAADALLAH Wael																					
9	KRECIC Grega					2					13	TOUMI Ghassen					1																
10	PREVOLNIK Jan								1		16	HAMED Mohamed Jaouhar																					
11	KOTAR Matic					4	1				17	BOUSSAMA Wassim					3																
13	MALUS Jaka					5	1				18	MZOUGHJI Wael					1	1															
14	SOKOLIC Tilen					3					19	AYARI Ahmed																					
17	PLANINC Nejc					2					20	BEN ARAAR Jihad					1	1	2														
18	MARGUC Gal					4					21	BEN CHIKH AHMED Ahmed																					
19	CVETKO Rok										22	BOUTEFFAHA Yassine Ben A.					3	1	1														
											31	MASTROURI Mohamed kerim																					
A	JANEZ Klemencic (H.Coach)										A	BOUKADIDA Chaker																					
B	BENJAMIN Teras										B	NOUET Sylvain (H.Coach)																					
C	BORUT Korosec										C	HODIER Kamel																					
D	TJAZ Brezovar										D	BEN CHOUIKA Wajdi																					
A	Signature of Responsible Official of the Team (Off. A)																		B														
TP	Remarks of Referee IHF Official																		TP														

Referees		Signatures	
AL WATANI Muammer (BRN)	GAMBER Mohammed (BRN)		
T. D. KARBAS CHI Mohsen (IRI)	BAUM Miroslaw (POL)		
IHF Off. NACHEVSKI Dragan (MKD)			

Note: Number of 7m Throws Awarded to Team A and B, Goals (G), Warnings (W), Suspensions (S), Direct Disqualification (D), Disqualification with Report (DR) and Team Penalty (TP).

3 VELIK POUDAREK DAJEMO DELU Z MLADIMI

V RK Arcont Radgona se zavedamo, da je kvalitetno delo z mladimi pogoj za uspešno delovanje kluba. Zato veliko pozornost usmerjamo v delo z mlajšimi selekcijami. Naša želja je, da je jedro članske ekipe sestavljeno iz igralcev vzgojenih v našem klubu. Le tem pa nato lahko dodajamo igralce iz drugih klubov.

Načrtnejše delo z mlajšimi selekcijami v RK Arcont Radgona se je pričelo na prelomu tisočletja. Pred tem je v klubu ob članski praviloma delovala le ena mlajša selekcija. Običajno je bila to selekcija kadetov, kjer so bili združeni igralci različnih starosti. Klubska tekmovanja mlajših selekcij namreč niso bila razvita kot danes, večji pomen so imela šolska tekmovanja.

V sezoni 2001/02 smo prvič oblikovali ekipo mlajših dečkov A, ki so jo sestavljali igralci stari 11-12 let. Generacija letnik 1990 je bila zelo nadarjena, kar je v prihodnjih sezonah večkrat dokazala.

V sezoni 2003/04 smo se priključili novonastalemu projektu Rokometne zveze Slovenije, akciji »Mini rokomet«. Na OŠ Gornja Radgona in OŠ Sveti Jurij ob Ščavnici smo oblikovali ekipo, v kateri so bili vključeni igralci, stari do 10 let. Prvi generaciji, ki sta začeli trenirati mini rokomet, sta bili letnik 1993 in 1994.

Dobro delo z mladimi se je kazalo v vedno večjem številu igralcev, ki so se pridružili našemu klubu. V sezoni 2008/09 smo v mlajših selekcijah imeli skupno vključenih 70 igralcev, ki so nastopali v petih ekipah – kadeti, starejši dečki A, mlajši dečki A, mlajši dečki B in mini rokomet.

V naslednji sezoni (2009/10) smo prvič oblikovali ekipo mladincev. Ekipo je bila starostno zelo raznolika, glavnino so sestavljali igralci iz generacij letnikov 1991 do 1994. Mladinska ekipa je tekmovala dve sezoni, nato pa so se starejši igralci priključili članski ekipi, za mlajše pa smo ponovno oblikovali kadetsko ekipo.

V sezoni 2016/17 je Rokometna zveza Slovenije pričela izvajati nov projekt »Mali rokomet«, ki se deli na dve kategoriji: cici rokomet (1., 2. in 3. razred) ter mini rokomet (4. in 5. razred). Na OŠ Gornja Radgona in OŠ Sveti Jurij ob Ščavnici smo tako oblikovali še ekipo cici rokomet, kamor so se lahko vključili igralci mlajši od 8 let. Generacija letnik 2008 je bila prva, ki je začela trenirati rokomet pri starosti vsega 8 let.

V tej sezoni smo ponovno oblikovali ekipo mladincev. Jedro ekipe so sestavljali igralci letnikov 1999-2001, ki dve leti kasneje, ob 60-letnici kluba, tvorijo mlado jedro članske ekipe. Tudi tokrat je mladinska ekipa tekmovala dve sezoni, nato pa so se igralci priključili članski ekipi.

	mladinci	kadeti	SDA	SDB	MDA	MDB	mini	cici	št. selekcij
1993/94		+							1
1994/95		+							1
1995/96		+							1
1996/97		+							1
1997/98		+							1
1998/99		+							1
1999/00		+							1
2000/01		+							1
2001/02		+			+				2
2002/03			+		+				2
2003/04				+		+	+		3
2004/05			+		+		+		3
2005/06		+		+	+		+		4
2006/07		+	+				+		3
2007/08		+	+			+	+		4
2008/09		+	+		+	+	+		5
2009/10	+			+	+	+	+		5
2010/11	+		+		+		+		4
2011/12		+			+	+	+		4
2012/13		+		+	+		+		4
2013/14			+	+	+		+		4
2014/15		+	+			+	+		4
2015/16		+			+	+	+		4
2016/17	+				+	+	+	+	5
2017/18	+			+	+		+	+	5
2018/19			+		+		+	+	4

TRENERJI

Načrtnejše delo z mlajšimi selekcijami je neločljivo povezano z delovanjem treh trenerjev, ki so v dobrih dvajsetih letih v klubu vzgojili ogromno mladih rokometišev. Vsi trije so bili najprej istočasno igralci članske ekipe ter trenerji v mlajših selekcijah. Po zaključku igralskih karier pa so se v celoti posvetili treniranju. Trenirali so različne starostne kategorije od mini rokometista do članske ekipe.

Prvi je Peter Trbuc, ki je že v devetdesetih letih prejšnjega stoletja treniral kadetsko ekipo, takrat edino klubsko ekipo, v kateri so igrali mladi igralci. Istočasno je na OŠ Sveti Jurij ob Ščavnici k treniranju rokometista privabljal nove in nove mlade igralce.

V sezoni 2000/01 se mu je pridružil Niko Klun. Niko je zaslužen, da se je na OŠ Gornja Radgona ponovno začelo resneje trenirati že v nižjih razredih. V sezoni 2003/04 je na radgonski šoli vzpostavil prvo generacijo mini rokometista. Takrat se je k delu z mladimi priključil še Marko Pintarič.

Z večanjem števila igralcev in ekip v mlajših selekcijah so omenjenim trem pomagali tudi drugi trenerji, ki pa so to delo opravljali le po nekaj sezon. Luka Klun, Sašo Rauter, Brane Klun in Zvone Benko so delovali med sezonami 2007/08 in 2013/14.

Od sezone 2014/15 je v delo z mlajšimi selekcijami vključen Boštjan Žinkovič, zadnji trenerski okrepitvi pa sta od sezone 2016/17 Damir Hribar in Blaž Bratkovič.

Na OŠ Sveti Jurij ob Ščavnici za mini roket skrbijo učitelji športne vzgoje. Dolga leta je bil to Rajko Dežman, ki ga je po upokojitvi nasledil Robert Črnčec. V zadnjih sezonah pomaga tudi naš nekdanji igralec Aljaž Žunič.

USPEHI MLAJŠIH GENERACIJ

Pri delu z mlajšimi selekcijami ni prioriteta rezultat. Mladih ne želimo vzgojiti samo v dobre oziroma vrhunske igralce rokometu, ampak jih hočemo s pomočjo športa vzgojiti tudi v dobre, poštene ljudi, ki bodo tako na igrišču kot v privatnem življenju znali slediti športnim načelom.

Kljub temu se trudimo, da so ekipe rezultatsko uspešne. Mlajše selekcije tekmujejo v vzhodni skupini v tekmovanju mladih. V tej skupini so nasprotniki klubi, ki slovijo po delu z mladimi, kar pomeni, da je konkurenca zelo močna. Tekmovati z vrstniki iz Celja Pivovarne Laško, Gorenja Velenja, Slovenj Gradca in Jeruzalem Ormoža pomeni predvsem odlično priložnost za nabiranje prepotrebnih izkušenj. Zaradi kakovostnih nasprotnikov kot uspeh štejemo že uvrstitev med 16 najboljših ekip v državi, kar je uspelo kar nekaj našim selekcijam.

V sezoni 2002/03 se je med 16 najboljših ekip uvrstila generacija letnikov 1990-92 v kategoriji mlajših dečkov A. Dve sezoni kasneje so ponovili uspeh, ko so med starejšimi dečki A osvojili končno 14. mesto v Sloveniji. Uspešni so bili tudi v kategoriji kadetov ter v sezoni 2006/07 ponovno končali na 14. mestu v državi.

V sezoni 2005/06 se je pri starejših dečkih B v polfinale uvrstilo le 12 ekip. Med njimi je bila tudi naša ekipa sestavljena iz igralcev letnikov 1992-94, ki je osvojila končno 11. mesto. V sezoni 2008/09 je generacija letnikov 1994-96 v kategoriji starejših dečkov A osvojila 14. mesto.

Zadnja generacija, ki ji je uspel preboj med 16 najboljših ekip v Sloveniji, je bila generacija letnikov 1999-2001. V sezoni 2013/14 so v kategoriji starejših dečkov A osvojili 12. mesto, sezono kasneje pa med kadeti 16. mesto.

V manjših klubih, kot je RK Arcont Radgona, je težko sestaviti ekipo, ki bi bila v celoti iz igralcev enega letnika. Tako običajno združujemo dva do tri letnike, da lahko sestavimo posamezne ekipe. Večkrat se zgodi, da kakovosten posameznik v svojem letniku nima dovolj velikega števila soigralcev in je primoran nastopati med starejšimi letniki. Takšni igralci so bili opaženi tudi v drugih klubih in smo jih velikokrat v spomladanskem delu sezone posodili v klube, ki so se uvrstili v polfinalne skupine.

Eden izmed njih je naš najuspešnejši igralec Jure Kocbek. V sezonah 2009/10 in 2010/11 je v drugem delu sezone kot posojen igralec pomagal starejšim dečkom A in B RK Velika Nedelja do uvrstitve na zaključni turnir in z njimi osvojil 3. in 4. mesto v državi. V sezoni 2012/13 je v spomladanskem delu kot posojen igralec zaigral za kadetsko ekipo RK Jeruzalem Ormož. Z njimi se je uvrstil še na svoj tretji zaključni turnir, kjer so zasedli tretje mesto v državi. S svojimi dobrimi igrami si je prislužil vpoklic v reprezentanco Slovenije. Leta 2015 je nastopil na svetovnem prvenstvu za igralce do 19 let. V ruskem Jekaterinburgu se je skupaj s soigralci veselil srebrne medalje. Od spomladanskega dela sezone 2013/14 uspešno igra v 1. državni ligi za RK Jeruzalem Ormož.

Jure Kocbek, 2. mesto na svetovnem prvenstvu za igralce do 19 let

6 MEMORIAL MATEJA KLOPČIČA

MATEJ KLOPČIČ

Matej se je že v sedmem razredu osnovne šole vključil v roketno ekipo ŠŠD Mejniki na OŠ Gornja Radgona. Takoj je pokazal izreden talent za roketnega vratarja.

Po končani osnovni šoli se je vključil v ekipo TVD Partizan v Gornji Radgoni. Od takrat dalje je bil nepogrešljiv član radgonske ekipe. V sezoni 1968/69 ga prvič zasledimo v zapisnikih te ekipe, ki je igrala v štajerski roketni coni. Mnogi trenerji so si ga želeli v svoji ekipi, vendar je Matej ostal zvest svojemu kraju. Njegov talent so opazili tudi strokovni delavci na roketni zvezi in ga uvrstili v mladinsko roketno reprezentanco Slovenije.

Vrsto let je s svojimi obrambami dvigoval na noge ljubitelje rokmeta v Gornji Radgoni, kasneje pa tudi ljubitelje rokmeta v Murski Soboti. Kot član RK Polet je nastopal v II. državni ligi Jugoslavije. Ko je uvidel, da je prišel čas, da konča aktivno igralsko kariero, se je posvetil trenerskemu delu. V prvi fazi je postal trener mladincev, kasneje pa trener vratarjev v članski ekipi.

Žal smo se od njega prehitro poslovili (10.02.1986).

VETERANSKI TURNIR (od 1986 do 2002)

Že v jesenskem delu tega leta smo se odločili, da v spomin na Mateja Klopčiča organiziramo memorialni turnir veteranskih ekip. Poimenovali smo ga Memorial Mateja Klopčiča. Na prvem memorialu, 6. septembra 1986, so nastopile naslednje ekipe: Trim team Celje, Branik Maribor, Ljutomer, Polet Murska Sobota, Drava Ptuj, Velika Nedelja, Krog, Bakovci in Radgona.

V prvih letih je na turnirju sodelovalo med devet in dvanajst ekip. Poleg naštetih so sodelovale še ekipe: Ormož, Radenska, Črenšovci, Krmelj, Sevnica. To so bile ekipe, s katerimi smo dolga leta nastopali na uradnih tekmovanjih. Zaradi velikega števila ekip smo turnir organizirali na dveh igriščih. Osrednje dogajanje je bilo na in ob igrišču na Tratah, tekme pa so se igrale tudi na igrišču pri OŠ Gornja Radgona. Leta 1996 smo organizirali turnir v športni dvorani v Radencih. Od takrat dalje so se vsi turnirji igrali dvorani.

Rokomet se je igral tudi na asfaltu, Športni center Trate

ČLANSKI TURNIR (od 2003 do 2009)

Leta so storila svoje in vedno težje je bilo zagotoviti zadostno število veteranskih ekip za udeležbo na turnirju. Generacija igralcev, ki je pričela igrati na turnirju, in je še bila sposobna odigrati kakšno tekmo, je postala vse bolj redka.

Zato smo se leta 2003 odločili, da bodo na Memorialu Mateja Klopčiča nastopale članske ekipe. Tako je turnir kar nekaj let služil kot priprava pred začetkom sezone. Kljub temu pa smo vsako leto odigrali tudi prijateljsko tekmo med veteranskima ekipama Radgone in Kroga.

Na članskem turnirju je sodelovalo različno število ekip. Največkrat so se pomerile štiri, po enkrat pa tri oziroma pet ekip. Poleg RK Arcont Radgona so bile to ekipe iz bližnjih klubov. Gostili smo RK Pomurje, RK Maribor Branik, RK Velika Nedelja, MRK Drava Ptuj, RK Razkrižje. Vsako leto smo se trudili pridobiti kakšno ekipo iz tujine, tako da je turnir imel mednarodni značaj. V goste so prišle različne hrvaške ekipe. Največkrat je sodelovala RK Perutnina PIPO-IPC iz Čakovca, gostili pa smo tudi RK Ivančica Ivanec ter RK Koprivnica.

Na XVI. Memorialu Mateja Klopčiča (2003) so v goste prišli rokometaši iz pobratenega mesta Bruchsal – Helmsheim iz Nemčije. S tem so nam vrnilo obisk, saj je leto pred tem naša ekipa gostovala na turnirju v Nemčiji.

V sklopu praznovanja 50-letnice RK Arcont Radgona smo na XXII. Memorialu Mateja Klopčiča (2009) gostili ekipo RK Cerklje na Gorenjskem. V tem klubu je dolga leta deloval Franc Jeklar, ki se je nato preselil v Apače ter prevzel funkcijo vodje moštva v RK Arcont Radgona.

DAN RADGONSKEGA ROKOMETA **(od 2010 naprej)**

V sklopu prireditev, ki so obeležile 50 let rokometu v Gornji Radgoni, smo prvič organizirali srečanje različnih generacij radgonskih rokometišev, ki smo ga poimenovali »Dan radgonskega rokometu«. Na srečanju se je odigralo več rokometniških tekem, na katerih so se med seboj pomerile različne generacije od najmlajših igralcev mini rokometu do veteranov. Ker je bila zamisel dobro sprejeta, smo se odločili, da bo to druženje različnih generacij postalo tradicionalno ob koncu vsake sezone.

Leta 2010 smo Dan radgonskega rokometu združili s tradicionalnim memorialnim turnirjem v spomin na naše bivše igralce. Na XXIII. Memorialu Mateja Klopčiča – Dnevu radgonskega rokometu so bile odigrane štiri rokometniške tekme med različnimi generacijami radgonskih rokometišev. Najprej so svoje znanje pokazali igralci mini rokometu, za njimi so se pomerili mlajši in starejši dečki. V tretji tekmi so se v dve ekipe razdelili mladinci, člani in bivših igralci stari do 40 let. Za konec so nastopili še veterani. Predvidena je bila tudi tekma veteranov, ki pa je zaradi premajhnega zanimanja igralcev žal odpadla.

Na 28. memorialu Mateja Klopčiča – Dnevu radgonskega rokometu (2015) sta se v eni od tekem pomerila kadetska ekipa RK Arcont Radgona in ženska kadetska reprezentanca Slovenije.

Leto zatem so na 29. memorialu Mateja Klopčiča – Dnevu radgonskega rokometu prvič sodelovali starši naših igralcev. Očetje so se med seboj pomerili v rokometniški tekmi, medtem ko so se mame preizkusile v streljanju sedemmetrovk.

7 NAJ 7

Ob praznovanju 50-letnice kluba je v sezoni 2008/09 zrasla ideja, da bi ob koncu vsake sezone izbrali sedmerico igralcev, ki so najbolj zaznamovali celotno sezono. Ker smo imeli takrat v klubu točno sedem različnih selekcij, je padla odločitev, da iz vsake selekcije izberemo po enega igralca in tako dobimo Naj 7 igralcev sezone. Od takrat naprej ob koncu vsake sezone izberemo Naj 7 igralcev.

V prvih dveh izborih so igralci posamezne selekcije sami izbirali med seboj, kdo od njih je Naj igralec selekcije. Nato smo se odločili, da bodo izbor opravljali trenerji. Sedaj vsak trener posamezne selekcije izbere Naj igralca v tej selekciji.

V posamezni sezoni nimamo vedno sedem selekcij. V teh sezonah ob Naj igralcih posamezne selekcije dodatno izbiramo igralce, ki so lahko iz katerekoli selekcije. Tako skupaj dobimo Naj 7 igralcev.

Naj igralec ni igralec, ki je npr. najboljši strelec, temveč je pomembnih več drugih lastnosti, ki jih mora igralec imeti. Pri izbiri se upoštevajo prisotnost in zavzetost na treningih in tekmah, vzpodbujanje soigralcev na treningih in tekmah, konstantno dobre igre skozi celotno sezono ter korektno obnašanje do soigralcev in trenerjev.

Naj 7 igralcev po posameznih sezonah:

SEZONA 2008/09

Nino Irgolič (mini rokomet OŠ Gornja Radgona)
Christoph Tratnjek (mini rokomet OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici)
Primož Slekovec (mlajši dečki B)
Jure Kocbek (mlajši dečki A)
Matevž Žunič (starejši dečki A)
Tilen Prosenjak (kadeti)
Boštjan Žinkovič (člani)

SEZONA 2009/10

Žiga Holc (mini rokomet OŠ Gornja Radgona)
Boštjan Šijanec (mini rokomet OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici)
Kristjan Marksl (mlajši dečki B)
Blaž Kuzmič (mlajši dečki A)
Klemen Žnidarič (starejši dečki B)
Aljaž Žunič (mladinci)
Luka Klun (člani)

SEZONA 2010/11

Angelo Potočnik Kurnik (mini rokomet OŠ Gornja Radgona)

Jan Rozman (mini rokomet OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici)

Primož Slekovec (mlajši dečki A)

David Ketiš (starejši dečki A)

Tilen Prosenjak (mladinci)

Boštjan Žinkovič (člani)

Jani Kotnik (sedmi igralec - mladinci)

SEZONA 2011/12

Mihael Kolbl (mini rokomet OŠ Gornja Radgona)

Rok Vohar (mini rokomet OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici)

Jan Rozman (mlajši dečki B)

Žiga Holc (mlajši dečki A)

Jure Kocbek (kadeti)

Sašo Vrečar (člani)

Darko Zorko (sedmi igralec - člani)

SEZONA 2012/13

Luka Kotar (mini rokomet OŠ Gornja Radgona)

Kevin Rubin (mini rokomet OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici)

Jan Rozman (mlajši dečki A)

Boštjan Šijanec (starejši dečki B)

Jure Kocbek (kadeti)

Matevž Žunič (člani)

Martin Šijanec (sedmi igralec - člani)

SEZONA 2013/14

Žak Cartl (mini rokomet OŠ Gornja Radgona)

Mihael Vrbnjak (mini rokomet OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici)

Mihael Kolbl (mlajši dečki A)

Jan Rozman (starejši dečki B)

Boštjan Šijanec (starejši dečki A)

Matevž Žunič (člani)

Žiga Holc (sedmi igralec - starejši dečki A)

SEZONA 2014/15

Enej Vinkovič (mini rokomet OŠ Gornja Radgona)

Gregor Petek (mini rokomet OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici)

Žak Cartl (mlajši dečki B)

Jan Rozman (starejši dečki A)

Boštjan Šijanec (kadeti)

Matevž Žunič (člani)

Darko Zorko (sedmi igralec - člani)

SEZONA 2015/16

Denis Ploj (mini rokomet OŠ Gornja Radgona)

Niko-Nevio Perša (mini rokomet OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici)

Aljaž Breznik (mlajši dečki B)

Žak Cartl (mlajši dečki A)

Nino Perša (kadeti)

Darko Zorko (člani)

Klemen Krajnc (sedmi igralec - člani)

SEZONA 2016/17

Nejc Osojnik (mini rokomet OŠ
Gornja Radgona)

Niko-Nevio Perša (mini rokomet
OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici)

Enej Vinkovič (mlajši dečki B)

Aljaž Breznik (mlajši dečki A)

Matej Rojht (mladinci)

Matevž Žunič (člani)

Boštjan Šijanec (sedmi igralec
- mladinci)

SEZONA 2017/18

Marko Dumič (mini rokomet OŠ
Gornja Radgona)

Gabrijel Zamuda (mini rokomet OŠ
Sv. Jurij ob Ščavnici)

Marcel Maier (mlajši dečki A)

Luka Šadl (starejši dečki B)

Matej Rojht (mladinci)

Matevž Žunič (člani)

Jure Kutoš (sedmi igralec - mlajši
dečki A)

SEZONA 2018/19

Jure Prša (mini rokomet OŠ Gornja Radgona)

Jure Veberič (mini rokomet OŠ Sv. Jurij ob Ščavnici)

Niko-Nevio Perša (mlajši dečki A)

Aljaž Breznik (starejši dečki A)

Boštjan Šijanec (člani)

Matej Rojht (šesti igralec - člani)

Nick Peterka (sedmi igralec - starejši dečki A)

Naj 7 sezone 2018/19 - Od leve: Nick Peterka, Matej Rojht, Boštjan Šijanec, Aljaž Breznik, Niko-Nevio Perša, Jure Prša. Manjka Jure Veberič.

8 PISALI SO O NAS

PRVA SEZONA RUKOMETAŠA RADGONE U
SLOVENSKOJ LIGI

USPIO DERBI

RADGONA — Nakon odličnih igara u Stajerskoj rukometnoj ligi rukometaši Radgone uvrstili su se među najbolje slovenske momčadi. Već samim plasmanom u Slovensku rukometnu ligu mlada momčad Radgone postigla je izvrstan uspjeh. Pred početak natjecanja nitko ne bi mogao vjerovati da će se ovako nešto dogoditi. Najveći pesimisti sumnjali su čak u opstanak momčadi u ligi. S obzirom na konkurenciju u kojoj igraju poznati slovenski ligaši Piran, Brežice, Rudar, Branik . . . , strah je bio i opravdan. Rukometaši Radgone iznenadili su

sve i odličnim igrama osvajali bodove. Nakon prvog dijela plasirali su se na odlično četvrto mjesto. Bez sumnje ovogodišnja sezona predstavlja najveći uspjeh rukometa Radgone. Momčad ima jedan od najboljih napada u ligi. Sastavljaju ju igrači čija je prosječna starost oko 22 godine. Zanimljivo je da su po visini to najniži igrači u Slovenskoj rukometnoj ligi. Ovaj nedostanak nadoknađuju veliko borbenošću, koja dolazi do izražaja u svakoj utakmici. U svojim redovima imaju i najboljeg strijelca lige Branka Kluna — koji je postigao prosječno 10 zgoditaka po utakmici.

Uvjeti pod kojima su radili prije početka natjecanja nisu bili baš idealni. Zbog zauzetosti igrališta prilikom Pomurskog sajma, morali su trenirati u Afačama. To je predstavljalo veliko opterećenje za igrače. Imali su i financijskih problema. U tom pogledu pokazala su veliko razumijevanje poduzeća »Elrad« i »Auto-remont«, i financijski pomogla domaće rukometaše.

Vodstvo kluba i igrači svjesni su da je nužno potrebno angažirati profesionalnog trenera, jer trener koji je ujedno i igrač, ne može tako uspješno voditi svoju momčad, kao čovjek koji će igrom diktirati s klupe. U tom pogledu, već su uspostavljeni kontakti s bivšim trenerom mariborskog Branika Petrovićem, koji je izrazio spremnost da preuzme mjesto profesionalnog trenera. Ako se to ostvari, moći će se organiziranje raditi i sa mladima.

Prema trenutnoj situaciji konačni plasman među prvu šestoricu u Slovenskoj ligi bio bi veliki uspjeh. Pogotovo ako se zna da je prvobitan plan bibo opstanak u ligi. Odnosi koji vladaju u klubu daju garanciju da će se taj uspjeh i postići.

M. JERŠE

REPUBLIČKA RUKOMETNA LIGA — MUŠKI

U RADGONI — 56 ZGODITAKA!

KRANJ — Izola je iznijela »živu glavu« iz Soštanja i zadržala vodstvo. Brežice su u uzbudljivoj utakmici i »nabijenoj« zgodičima porazile Branik, Rudar, je kod kuće postigao četiri zgoditka više od Radeča. Piran je nadigrao Sevnicu na svom igralištu. U Radgoni bilo je golova na pretek. Domaći su postigli 32, a Jadran 24. Kranj je izgubio protiv bolje Ribnice.

RADGONA — JADRAN 32:24

MURSKA SOBOTA, 1. studenoga — Igralište Radgone. Gledalaca oko 400. Suci: Zvan i Kanceler (obojska Maribor).

RADGONA: Roškar, Klun I 6, Klun II 15, Topolovec, Klementić 5, Podhonsnik I, Tučko, Fajfar 2, Kuznič 2, Frančič I, Kovačić.

JADRAN: Gorjup, Stjepančić 5, Kastelic I 4, Skapin II 5, Zadnik 5, Lazar 5, Pahor, Fabijan, Masnić.

Susret između Radgone i Jadrana iz Kozine završio je visokom pobjedom domaćina. Radgona je bila u svakom pogledu bolja ekipa, jer je bila stalno u vodstvu, pa je njezina visoka pobjeda sasvim zaslužena. Junak utakmice bio je F. Klun, koji je sam postigao 15 zgoditaka.

F. MAUČEČ BREŽICE — BRANIK 27:22

BREŽICE — Igralište TVD Partizan, Gledalaca oko 500. Suci: Pavič i Ginter (oba Ravne na Koruškem).

BREŽICE: Berglez, Rovan, Goršek, Setine I, Pavič 3, Bosina 9, Iskra 8, Avsec, Jurišič 2, Blatinik 4, Mars.

BRANIK: Eferl, Kosi 9, PuPž, Horvat, Štros, Pečnik 4, Damjan 4, Šušteršič 2, Doberšek I 3, Doberšek II.

Pobjedom nad Branikom Brežičani su se oprostili od svoje publike, jer posljednje kolo gostuju u Izoli. Pobjeda domaćih je potpuno zaslužena a mogla je biti rezultatski veća, jer su vodili sa devet zgoditaka razlike (21:12),

pa su tek pred kraj dozvolili gostima da je smanje.

Susret su odlučili raspoloženi Bosina i Iskra, koji su postizavali zgoditke iz svih položaja.

Kod gostiju nerješivu zagonetku je predstavljao raspoloženi Kosi a donekle i Pečnik i Damjan. Spomenuti igrači, u obje momčadi su bili i najzapaženiji i najbolji pojedinci, dok su ostali pružili prosječnu igru.

Gosti su pri najvećoj razlici u zgodičima na vrata postavili i grača Horvata koji je dobro branio, jer su ranije oba vratara primila dosta zgoditaka, a prvi se nešto naljutio na suigrače, pa je napustio vrata.

M. JARANOVIČ

RUDAR — RADEČE 17:13

TRBOVLJE — Igralište Rudara. Vrijeme prohladno. Suci: Jug i Rataj (oba Celje) — vrlo dobri.

RUDAR: Velkavrh, Trpin, Jurež 3, Butković 1, Doberšek 4, J. Pajk 2, Knez 4, Skoberne 3.

RADEČE: Zahrasnik, Kostelec, Mrežar I, Koren 5, Gospodarič 3, Hrenk 2, Pahar 2

U zasavskom derbiju i u posljednjem susretu jesenjeg dijela prvenstva mlada momčad Rudara u dinamičnoj igri osvojila je na modračjem terenu zasluženo dva boda. Borbeni gosti samo jedamput izravnavali su rezultat. Rudar je čitavo vrijeme vodio s razjmanje tri zgoditka. Susret je bio dinamičan, posebno u posljednjih desetak minuta, kada su obje momčadi pokušavale povećati razliku.

S. SAVŠEK

REZULTATI: KRANJ: Kranj — Ribnica 12:21, BREŽICE: Brežice — Branik 27:22, TRBOVLJE: Rudar — Radeče 17:13 (8:5); SOSTANJ: Soštanj — Izola 6:8; PIRAN: Piran — Sevnica 24:11; RADGONA: Radgona — Jadran 32:24.

TABLICA

Izola	10	8	0	2	143:119	16
Brežice	10	7	1	2	176:154	15
Piran	10	7	0	3	153:115	14
Radgona	10	5	2	3	190:176	12
Soštanj	10	6	0	4	144:143	12
Sevnica	10	5	1	4	157:154	11
Ribnica	10	5	0	5	198:203	10
Branik	10	4	2	4	136:143	10
Rudar	10	4	0	6	136:142	8
Radeče	10	3	2	5	144:156	8
Jadran	10	1	0	9	169:206	2
Kranj	10	1	0	9	149:188	2

SLIJEDEĆE KOLO: Izola — Brežice, Jadran — Soštanj, Sevnica — Radgona, Radeče — Kranj, Branik — Rudar, Ribnica — Piran.

KRANJ — RIBNICA 12:21

KRANJ — Igralište u Stražišču. Gledalaca 100. Suci: Žižek i Saletel (Maribor).

KRANJ: Jereb, Tršlar 2, Krampej 1, Šifrer 1, Bašar 3, Dolanc 1, Hribernik I i Gros 3.

RIBNICA: Kersnič, Lovšin 1, Tanko 1, Zuk 1, Radič 6, Matejič 1, Milolin 10, Andoljšek, Poničkar 2.

Dvoboj neravnopravnih protivnika. Gosti iz Ribnice su igrali dobro i uvjerljiva pobjeda ne zaista dobro i uvjerljiva pobjeda ne predstavlja nikakvo iznenađenje. Kranjčani su još jednom razočarali. Igrali su neborbeno, neorganizirano. U napadu su spori, bez dobrih udarača, a u obrani igraju u »stilu švicarskog sira«. Ne žele ili su nesposobni za direktne dvoboje.

Suci Žižek i Saletel nisu imali težak zadatak. Susret dvaju fer ekipa nije teško voditi.

P. DIDIČ

Kadeti RK Arcont Radgona

Med najboljša moštva v državi

V spomladanskem delu sezone se bo nadarjena generacija pomerila z vrstniki iz uglednih klubov

Mladi rod radgonskih rokometišev
velike obeta. FOTOGRAFIJA: N. KRAMER

Moštvo kadetov (letnik 1998 in mlajši) RK Arcont Radgona se je uvrstilo med 16 najboljših v državi. V jesenskem delu sezone je v skupini Vzhod II zasedlo drugo mesto. Po dvakrat je premagalo Veliko Nedeljo, HIB Liebenau iz Gradca in Pomurje iz Murske Sobotre ter iz-

gubilo z Dravo Ptuj, ki je zasedla prvo mesto. Uspeh je še toliko večji, če omenimo, da je v ekipi le en igralec letnika 1998, drugi pa so mlajši za leto, dve ali celo tri. Da gre za nadarjeno generacijo radgonskih rokometišev, so fantje dokazali že v lanski sezoni, ko so v katego-

riji starejših dečkov A zasedli 12. mesto v državi. V spomladanskem delu sezone bodo tako ponovno nastopali v polfinalni skupini, kjer jih čaka 14 težkih tekem z vrstniki iz uglednih slovenskih rokometnih klubov. V polfinalni skupini B sodelujejo še Celje Pivovarna Laško, Je-

ruzalem Ormož, Krško, Hertz Smart Drava Ptuj, Dol TIKI Hrastrnik in zmagovalec kvalifikacij (Gorenje Velenje, Ribičnica, Slovan ali Radovljica). Kakovostnih tekem za nabiranje zelo potrebnih izkušenj bo tako več kot dovolj. M. J.

Rokomet

Arcont premagal Pomurje

Radgončani so vrnili udarec za jesenski poraz v Murski Soboti – Polne tribune radenske dvorane

V pomurskem derbiju so rokometaši Arconta in Radencih posev nadigrali Pomurje in slavili s 33 : 23 (17 : 8). Radgončani so tako vrnili udarec za jesenski poraz, ko je v Murski Soboti zmagalo Pomurje prav tako z desetimi zadetki razlike (34 : 24).

Skorajda bi lahko dejali, da se je tekma pred polnimi tribunami radenske športne dvorane končala že prej, preden se je sploh razživila. Arcont je namreč v začetku proti sprva anemičnim igralcem Pomurja povedel s 5 : 0 in kar z 9 : 1. Prvi polčas se je tako že končal z veliko razliko v korist domačih. V začetku drugega dela je Pomurje vendarle spominjalo na svoje najboljše čase in povedlo z delnim izidom 5 : 2, medtem ko je radgonska obramba malce zmedena popustila tudi zaradi izključitve Šiljanca v 33. minuti po grobem prekršku nad Hedlom. A kaj kmalu so znova popustili tudi Sobočani, ki niso našli pravih rešitev v napadu in obrambi, v vratih Arconta pa sta veliko strelav ubranila tudi vratar Krajnc (še jeseni v dresu Pomurja), op. p.) in Lešnik. Tako je bil konec tekme le še formalnost. Strelci za Arcont so bili: Zorko 9, Gregorec (tudi on je še jeseni nosil dres Pomurja) 8, Vrečar 7, Ketiš 3, Žunič 3, Šijanec 1, Štumpfl 1, Kramberger 1. Še strelci za Pomurje: Kreft 5, M. Kozelj 3, Hedl 3, Prelec 3, Gorjup 3, Petraš 2, Savel 2, Makovec 2. Ne glede na ta izid je že jasno, da bo-

Kapetan Arconta Darko Zorko je bil eden izmed ključnih za zmago svoje ekipe, saj je v mrežo Pomurja nasul kar devet zadetkov. FOTOGRAFIJA NATAŠA JUREV

sta Pomurje in Arcont prvenstvo druge lige končala najverjetneje na petem in šestem mestu, kar je njun najbolj-

si izid v zadnjih letih. Do konca namreč ostaja samo še en krog. Pomurje bo v soboto zvečer doma gostilo za-

dnjeuvrščeno Grčo iz Kočevja, Arcont pa bo gostoval pri Mitolu v Sežani. T.K.

Rokomet

Uspešen 28. Memorial Mateja Klopčiča

Praznični dan v Športni dvorani Radenci – Nastopile vse generacije rokometišev in slovenske kadetinj

RK Arcont Radgona je organiziral že 28. Memorial Mateja Klopčiča – Dan radgonskega rokometu. Tradicionalni turnir v spomin na nekdanje igralce, ki so ga združili z Dnevom radgonskega rokometu, je namenjen predvsem druženju različnih generacij radgonskih rokometišev.

Odigrane so bile tri tekme, na katerih pa izidi niso bili najpomembnejši. Najprej so na igrišče stopili najmlajši, igralci minirokometu in mlajši dečki. Staršem in drugim gledalcem so prikazali rokometno znanje, ki so ga do zdaj usvojili. V drugi tekmi so igralci, ki so v preteklih letih že končali aktivno igrati rokomet, izzvali mlade igralce članske ekipe. Rokometiši obeh ekip so prikazali številne lepe akcije, ki so

V osrednji tekmi dneva so se igralci kadetske ekipe, ki je v letošnji sezoni zasedla 16. mesto v državi, pomerili z žensko kadetsko reprezentanco Slovenije. Ljubitelji rokometu so do dobra napolnili tribune in z glasnim navijanjem dodatno pripomogli k odličnemu vzdušju, ki je vse popoldne prevladovalo v športni dvorani v Radencih in okrog nje.

Na Dnevnu radgonskega rokometu so tekmo med igralci, ki so že končali aktivno igranje, in rokometiši članske ekipe bolj resno vzeli veterani in se veselili zmage nad mlajšimi kolegi. FOTOGRAFIA NATASA JURHOV

jih gledalci nagradili z aplavzom. Tekmo so bolj resno vzeli veterani, ki so se tako po nekaj letih porazov le veselili zmage v igri z mlajšimi kolegi.

V osrednji tekmi dneva so se igralci kadetske ekipe, ki je v letošnji sezoni zasedla 16. mesto v državi, pomerili z žensko kadetsko reprezentanco Slovenije. Starši in drugi ljubitelji rokometu so do dobra napolnili tribune in z glasnim navijanjem dodatno pripomogli k odlič-

nemu vzdušju, ki je vse popoldne prevladovalo v športni dvorani v Radencih in okrog nje. Po zanimivi tekmi sta se ekipi razšli z neodločnim izidom 33:33.

Na tribunah so se med drugim zbrali tudi aktivni in nekdanji igralci različnih generacij, starši, klubski funkcionarji in drugi, ki so tako ali drugače povezani s klubom. Druženje ljubiteljev rokometu se je po končanih tekmah preselilo pred dvorano, kjer je bila podelitev na-

grad 7 naj. igralcem sezone 2014/15. Izbrani so bili: Enej Vinkovič (minirokomet OŠ Gornja Radgona), Gregor Petek (minirokomet Sv. Jurij ob Ščavnici), Žak Cartl (mlajši dečki B), Jan Rozman (starejši dečki A), Boštjan Šijanec (kadeti), Matevž Žunič (člani) in Darko Zorko (sedmi igralec). Posebno nagrado za sto golov v prvi državni ligi za ekipo Jeruzalema Ormoža je dobil nekdanji igralec Arconta Radgone Jure Kocbek.

N. K.

9 ZAHVALA SPONZORJEM IN DONATORJEM

Ob jubileju se zahvaljujemo vsem sponzorjem in donatorjem, ki so pripomogli k uspešnemu delovanju RK Arcont Radgona.

ARCONT

SAVA

ZAVAROVALNICA

TRANSPAK

**AVTOBUSNI PREVOZI IN
TURISTIČNA AGENCIJA
DEJAN DVORŠAK S.P.**

**AVTO MÜLER,
ROBERT MÜLER S.P.**

Zahvaljujemo se tudi vsem manjšim sponzorjem in donatorjem, ki pomagajo pri delovanju RK Arcont Radgona. Hvala vsem za vaš prispevek.

Posebna zahvala Občini Gornja Radgona za podporo pri delovanju RK Arcont Radgona.

OBČINA
GORNJA RADGONA

Zahvala tudi Občini Sveti Jurij ob Ščavnici ter OŠ Gornja Radgona in OŠ Sveti Jurij ob Ščavnici, kjer že vrsto let, tudi s pomočjo naših trenerjev, vzgajamo mlade rokometaše.

OBČINA
SV. JURIJ OB ŠČAVNICI

Bilten ob 60-letnici RK Arcont Radgona
je izdal in založil **RK Arcont Radgona.**

Uredili so ga:

- Brane Klun
- Niko Klun
- Breda Žunič – lektoriranje

Fotografije: arhiv RK Arcont Radgona in osebni arhivi

Oblikovanje: Funkit Marketing

Tisk: Studio Fakin

Naklada: 300 izvodov

Gornja Radgona, september 2019

RK Arcont Radgona

bilten ob 60-letnici kluba | 1959 - 2019

